

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De sacramentis in genere - Cod. Ettenheim-Münster 258

[S.l.], [18. Jahrh.]

Tratatus de sacramentis in genere

[urn:nbn:de:bsz:31-128459](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-128459)

Tractatus
de
Sacramentis
in
Genere

Cupienti quilibet rei
 alicuius in cognitionem venire
 et illius naturam penitus explora-
 rare, hoc veniunt investiganda,
 nimirum imo rei cognoscendi nomen et definitio
 260 ipsius, existentia, et constitutio ipsius
 interna, seu partes ex quibus intus se coalit
 eius essentia, et unce plena rei natura
 270 ita 460 eiusdem rei proprietates et effectus,
 iuxta hanc regulam. Juvat, profecto de nobis

In genere tractate distribuere in 4 quest.

Quaestio prima
De nomine ac Definitione
Sacramenti

Multiplex dum apud provanos dum apud sacros
secularesque scriptores circumfertur nois sibi
acceptis. imo sibi vocabatur pignus qd a
duobus litigantibus in loco sacro quos pontifex
ad finem usque litis deponi solebat, qd nullatenus
is, qui causa valebat in ignam iniuste litigatiois
ita facta. Et de lingua Latina. Unde sibi voca-
batur etiam iuramentum eorum milites gentes militiae
nomen dabant iurabant per nomen alicuius sacri
seu publicae defensionis invigilantes. unde sac-
ramentarii vocabantur, ex duabus his sibi acceptis
videbitur. Et Winghamus sacrum sibi definitioem con-
flasse, cum illud aperat e ob ignorantiam
qd se sacris obligant xto eiusq religioni del
nomen. fatens e duas illas sibi acceptioes
n eadem tribuere sed lato sepe convenire sibi
catholicorum, die e poun Latinoem pignora

Dilectionis dei erga creaturas, dicit et ponit de
 juramenta, glossas deo obstringantur in cultus
 obsequium, hinc Tertulianus C. ad Mart. ait. ...
 vocatus n' e' ad militiam dei vivi, jam tunc cum
 in verba tibi respondimus.

3tio juxta scriptores sacros et ecclesiasticos seu
 des tibi idem significat quod latinos quod myste-
 rium quod grecos, hinc in dispensatione usui:
 tantum in vulgata C. Sp. per v. r. respicitur
 tibi idem e' secreta dei, mysteria dei, et ima
 ad Corinth. 4 v. 1. sic nos existimel' deo et ministros
 ab' et fideles dispensatores mysteriorum dei: idem Paulus
 memorat dei, itaque sicut mysterium ita etiam
 et tibi hoc e' a p' h' significat, nempe non
 secretum, ita tibi idem tibi regis abscondere
 bonum e', id signum rei secreta, ita Jobalip: 10
 v. 10 tibi talem bellam. et C. 17. v. 7 tibi
 mulieris et bestia, hoc e' quale id signum 7 tibi
 aut qd significat 7 tibi, qd significat
 mulier et bestia qm rem secretum, et hoc p' p'
 quicquid quod tibi p' p'. A theologos p' p'
 usurpatur, tibi e' dicit a sacramento, unde
 C. aug. p. C. 13 dicit tibi nova legis conse-
 crare hoc deo sed de his vide fassius beauri:
 nu C. 1 de tibi in genere C. 7 et 8 et p' d:
 fassius ad eundem tibi ubi tibi acri:
 der inscriptum.

460 & nōe lnti tangam a superstitione abho:
rent sciniani qd deficiant nōe. Lignū qd ximus
a Judo qd pnti. Distinguitur a pnti ut herespos
pnti lnti lnteranis et Calpizistis lnti de in qd
illos invaluit, venū accepto nōe a vera lnti
notiōe graviter aberant.

560 hoc sacramentis oīs comune ē principio scilicet
nūta illuminari ad fidem, nisi qd nōe binatur ad
vitan. pnti lnti pnti lnti lnti lnti lnti lnti lnti
de vitula et effuara lnti, ita Calpizus C. de confa:
tionē intel lnti lnti et genosos de re lnti...
nam inquit, genosos et alios ad fidē illuamini
pnti: qm qd pnti ad vitā ita arena
pnti lnti vitula effuara ut pnti electi, qd
offerunt lnti... una manifeste legitur lnti pnti
instituta pro solis electis, qd solis comunatur effuara
lnti, effuara ē ita iuxta ipos nōe extēnus ē
contendunt ē lnti vana ē et lnti elementa, qd
nūta qd interior parient aut conferant, ita post
alios famosus Cetera de lnti et lnti... ita etia
Calpizus C. 4. institutio c. 14. S. 14. ea his pnti:
pnti se deficiunt seu potius ex prohibitis
lnti deficiunt atqz evolunt lnti, scilicet
ea dicunt lnti lnti divinitus instituta
ad obligandas et confirmandas divinas qd
pnti ad lnti pnti pnti imbecillitate, et
excitanda in deum pnti ab hanc revocari
pnti oīs pnti definitiōes qd pnti qd
novatores concurrunt.

Conclusio

Legitima est atque erronea abata
Novarum Senti Definitio

Prima pars illa definitio illegitima est, quia non
constat reverentia maxime probria seu qd
idem est, in qd definitio specificatur ex prob.
veritatibus essentialibus secundariis, ai in abata
definitio definitio seu solum specificatur
ab ab. per hoc est in abata definitioe specifi-
catur solum qd eo fine instituta sit ut
confirmet divines qd promissiones, sufficiens
fidei imbecillitate atq; punitate in deo credens.
ai h. probrietates solum est effectus rarij qd
primario et efficienter fluunt a qd sancti-
ficante, qd est solum primario effectus ut
posse videbitur.

hinc eodem modo deficiunt solum et si quis
definitioe solum in act. docile, qd admodum
est docilitas est probrietas rarij qd fluunt ex
essentia h. n. n. ex rationalitate, ita et ois
effectus qd tribunt novatores solum fluunt
ex effectu ipsius primario, nimirum ex colla-
qo promissionis qd actualis qd collatio
qd sola sit et sufficiens fidei imbecillitatem

Et in deum pietatem existare; qd. et est.
P. 21a pars ista definitio erronea est qd. fluit
ex principio de de fide falso dicitur ab ecclesia dem-
onstrata; ai. alata novatione hinc definitio
fluit et est. nam ipse gabriels dicitur hinc
divina promissio evidenter fluit ex eo ipse
qd. hinc inscripta sunt pro solis electis, qd.
soli recipiunt hinc, ut patet ex expositione
modo alata; ai. istud principium de fide
falsum est, fide est certum est hinc pro alio
quam pro p. d. p. hinc inscripta fuisse, et alios
quam p. d. p. hinc ea recipere, sed gabriels
dicit ad hoc inscripta fuisse hinc dicitur
ut fidei imbecillitate sufficiens et pietatem
in deum existat, evidenter fluit ista ex-
positione alata ex hoc de principio qd.
volunt novatores hinc nullam p. a. s. hinc
cum parere aut confere sed tantum obedi-
re agere, ai. hoc ab ecclesia dicitur fuisse
in concilio tident: et quidem appropiis ad
errores novatione. qd. fluit alata definitio
una sui parte ex principio de fide falso
altera est a principio ab ecclesia dicitur
sed de hac novatione doctrina fufius ubi
de effectibus hinc, in eo est precipue
colimat ipsum errorem.

Hoc vult apud ipsos Catholicos circumfe:
 renter subire definitioes, quod quavis loca
 sensu videntur differre, se ipso tamen et essen:
 tialiter a differunt, nulla quippe est quod
 ortodoxum non proferat sensum, quavis
 plerumque haec paulo minus evolubis aut
 potius nimis sint verum et in his refe:
 rendis ac disputandis videtur alia vobis:
 ibos vide Bellarminum l. II de sacris in
 genere. interim haec nobis pro ceteris auct:
 oribus definitio

Conclusio

Sacramentum in genere est signum
 Sensibile à deo permanentiter in:
 stitutum ad conferendum homini
 exterioris deo et producendam
 in eo sanctitatem.

Si illa definitio admitti dicitur quod obstat
 conditionibus ad legitimam definitionem requisitis
 ài abata sacramenti in genere definitio
 obstat. conditionibus enim illa haec sunt
 ut sit clara, brevis, unequivoca, et constet
 genere proximo et differentia maxime

Propria: ai has omnes conditiones habet
allata sibi definitio
imo est clara, nullus e in ea reperitur ser-
minus qui obscuritatem pariat, aut primo
intuitu non intelligat.

2do est brevis nullus e in ea e sermone redun-
dans, nullusque qui ad veram et genuinam sibi
notionem n' impiat.

3tio dicitur signum sensibile qd voces tenent
locum generis.

dicitur a deo institutum dum quia signum
e practicum n' naturale neque institutionis
humanae sed divinae, dum quia deus solus
auctor est totum non ecclesia aut alia
quolibet potestas. dicitur permanenter institu-
tum eo sensu qd tam diu durare debet
quandiu a religio in qd instituitur, tanta
e soliditas sicut columna qd tota religio
edificium inuabit iuxta illud proverbium
Sapientia edificavit sibi domum exiit
columnas septem, qd columna exponatur
de septem nova legis sctis; porro
tam diu durare debet edificium, quandiu
a columna qd instituitur edificium, unde

Quomodo permanentem in eternum
 duratura est religio nova legis si et sub
 dicitur deum hominem deo conferre et in eo
 inducere facultatem qd seculo pertinent ad
 diverentiam subti.

3to est uti nota, quia convenit omni et
 toti definito, nullum enim e subti prob.
 re dicitur qd i sit lignum sensibile
 a deo permanentem in substantiam et al.

et nullum e lignum sensibile a deo perma.
 nenter in substantiam et al. qd i sit subti.

4to constat genere proximo, genus e e pars
 nae latior qd pluribus quidem rebus i in
 obo convenit, porro subti qd genus e qm
 sensibile cum pluribus aliis rebus i cum
 obo convenit, ita cum materia cum seque
 antea cum parte in defectu et al. unde
 gaudet genere et quidem proximo, sine subti
 male dicitur substantia sensibilis et multo
 magis res sensibilis, qd voces sunt totidem
 genera minus remota, unde iuxta Aristotelem
 philosopho. Ego perat definitio Calvini
 a conc. fident: qd subti vocat rem sensibilem
 subjectum seu rem sensibilem.

5to constat diverentia propria diverentia e e

Natura pars strictior, q̄a res à ceteris obs,
quæ non sunt ipsa, distinguit, et alio nomine
vocatur essentialis et definitur illud sine quo
res nec concipi nec ē potest.

Illud sine quo res concipi non potest vocatur pars
primario essentialis, illud sine quo res ē non
potest vocatur pars secundario essentialis seu neces-
saria. immo vero solum generis dicitur insti-
tutum ad conferendum hoem deo et procrea-
tionem in eo Libertatem habet hanc differentiam
probariā et specificam unde à ceteris rebus
obs quæ à se solum differunt, sicut a materia
à serpente, auro ab uide, et aqua lupulibus
et ceteris obs sensibilibus, q̄a peccata illa
mortalia non resultant.

Illud igitur sine quo solum concipi potest
seu effectus primario essentialis solum ē effi-
cientia Libertatis, illud autem sine quo
solum ē si potest seu probitas ipsi neces-
saria ē et hoem deo conferat et cultui divi-
no adducat, sicut in veteri lege circumcisio
instituta fuit in signum fœderis et ad
distinguitiōem populi dei à gentilibus; sicut
etiam in nova lege nemo ē ex populo
dei, ex eulogia vera dei nisi in

Quantum fit membrum ubi et ubi ad haec
 incorporatur per baptismum, demum per parti-
 cipationem Sacerdotii ecclesia dignoscat fideles
 ab infidelibus, veros filios a schismaticis
 et haereticis sic per communionem calicis olim
 Manichaeos respicit. Quia illa nostra
 definitio omnes habet condiciones ad
 legitimam Sacerdotii definitionem requistas,
 ergo est admittenda.

Solvuntur objectiones

Obi: imo Sacerdotii institutio non fuit ad
 justificandum bene vero ad excitandam
 fidem, enim vero ex dictis Sacerdotii est
 signum sensibile, proinde de noa signi
 est dicere Sacerdotii in rei significato cogni-
 tionem, si a un significatum producere,
 ai dicit in cognitionem rei significato
 nimirum Sacerdotii excitando fidem. Quia
 Sacerdotii institutum fuit ad excitandam
 fidem, si autem ad justificandum Quia dicitur
 R. N. H. ad huius modum: Sacerdotii inam n: de noa
 signi speculativi e dicere Sacerdotii in rei signi-
 ficato cognitionem dicitur: C. n: de noa

Signi practici e ducere solum scilicet
N. m. N. conf. Signi itaque illud e quod non
dant in rei alterius cognitionem, et duplex est,
aliud speculative quod nimirum tenet in mens
rei significatioe, aliud vero practicum, quod non
tenet in mens significatioe, sed efficit, quod
significat.

Revera de natura signi speculativi e ducere solum
in rei significatioe cognitionem, sed de natura fumi
e ducere in cognitionem ignis.

Ad vero de natura signi practici e si solum ducere
in cognitionem rei significatioe, sed si supra
de natura ipsius e ducere quod significat.

pono solum signum e practicum quod efficit illud,
quod significat, sic solum baptismi e solum mun-
dationem ad a peccatis significat, sed etiam
efficit, hinc celebre illud divi augustini effectum
unde tanta virtus aquae ut e tangat et con-
solat, ubi clare allusio ad a peccatis fibra-
ibus solum, quod efficit quod significat quod
signum est practicum, quod dicit.

sup. ad solum si e signum practicum quod vulta solatio
sup. ad idem sit iudicium de coloribus solum ac de
solum antiquae legis ac solum antiquae legis si erant
signa practica neque e significabant quae et si
quam significabant. quod

De. et. ad. ad huiusmodi et. m. solum e veteris
legis solatio erant signa practica si quidem
quae e significabant solum sed tenentibus

Saltem legalis propter quam instituta fuerunt
et iam efferebant ut fufius constabit ex dicen-
dis, qd dicit.

Qda ita definitio si valet qd si convenit soli
definito, si ad alia sub definitio si convenit soli
definito seu soli subto convenit e sacrificio qd dicit.
R: et m: ad huc sub: et. A definitio e sub: sac:
sacrificio si convenit neque in genere neque in specie
seu diverentia
imo si convenit in genere subto e generice specia:
Tum signum e sacrificium, sacrificium a e oblatio
rei sacrificabilis, qd duo valde diversa sunt.

Qda si in convenit in diverentia, nam subto imo
institutum fuit ad effereendam sacrificabilem,
sacrificium vero imo tendit ad referentiam ad
dei cultum et gloriam, per qd dicam institutum
fuit ad recognoscendam supremam dei dominium
et creaturam a creatore dependentiam; hinc inter
caetera sacrificia holocaustum magis erat,
quia in eo vitima connebatur sola, ut
inde clarius exprimeretur vita et veris potestas
que soli enti Supremo competit, qd dicit.

De Quastio 2da
De Existentia Sacramentorum
Hactenus de existentia subto Metaphisica,

Qua rei notio indestit ex hoc genere et
dissentia, iam nobis de ipsius essentia physica
quae alio nōe vocatur existentia, aucta dicere
incumbit; haec autem in rebus compositis et con-
tingentibus quae est substantia, probetates est oīo
accidentalis, quae tota pendet à libra insitu-
tionis voluntate atque idcirco more facti
investiganda est nimirum ex testimoniis, monumen-
tis publicis, atque verū quoque conveni-
entis, quod ut plenus fiat iam variis nōis
statas nobis sunt plerumque.

Articulus unus De Existentia Sutorum in statu naturae innocentis

Quos quoniam solent de statu hoc innocentis, utrum de facto
in hoc innocentis statu fuerint aliqua substantia.
Vocatur utrum aliqua fuissent futura si perse-
feraspektu status utriusque negat S. Thomas
innocentis et quidem merito, quia de illis nullis
in eo statu existantibus substantis meminit
scriptura. Vnde Sed merito negat, quia in-
firmis ubi suis subveniente gratia nondum
erat, nulla erant remedia necessaria.

8

Conclusio 1ma

In Statu Naturae innocentis nulla fuerunt Scripturae

P. certum est Scripturae nullo in Statu esse absolute necessariae, posuit enim Deus alia media ad salutem consequendam hominibus concedere, existentibus quibuslibet in Statu naturae innocentis factum est necesse arbitrarium et omnino pendens a libera rei voluntate, ac in eo factum arbitrarium cognosci non potest nisi per aliquod testimonium, Deo factum pendens est de involuntate alia via cognosci non potest nisi Scriptura, traditioe, et specialiter revelatione, prout nullo existit testimonio nullo monumentum, quibus constat existit Scripturae in Statu innocentis, hoc etiam in re omnino sicut Scriptura et traditio, nullum aliunde vestigium revelationis super est quod dicendum est cum S. Thomas nulla fuisse Scripturae in Statu naturae innocentis.

Conclusio 2da

Probabile est quodam futura fuisse Scripturae in Statu naturae innocentis si perseverasset.

P. primo de natura hominis est aliquam habere religionem, aliquam inique societatem, ut eorum populorum exempla constat, nullus enim fuit populus tam ferus tam barbarus, qui aliquando non habuerit religionem aliquam.

Societatem non inveniunt, quia a fortiori hoc innocens
vel cumulatibus dei donis et beneficiis et religiose habu-
-ipset et veram in possessionis huius societatem reformasset
ai ex s. augustino hoc in nulla religione codicillari
potest sine aliquibus lincis, sic e legitur C. 19
contra Faustum, est in nullum nomen religionis
congregari potest hoc nisi aliquo fortiori visibilium
consortio colligantur, quia est.

Itaque si quid immundum quominus futura fuerint
lincis in statu nati innocens si profecerat maxime
quia hoc in eo statu sunt innocens et sine peccato
ai peccato nullus e proventu, siquidem in presentia
statu sit lincis etiam pro ipsis iustis omnium
lincis vivit quod est ad augmentum gratiae, quoniam quod
sunt in statu nati innocens lincis siquidem medicina
sua sed sanitatis conservativa, quod sunt spiritualis
horum cum deo contemplationis signa ut inam gratiam
augerent, quia est.

Propterea ideo iuxta doctorem angelicum nulla fuerint
in statu nati innocens lincis, quia iniquitas eorum
et inconveniens quod et hoc innocens penetrat a rebus
sensibilibus et illis gaudere, ut patet ad hoc
et patet confegatur, ai ibi nulla indecentia nulla
quod inconveniencia, imo nati humana congru-
um est, et quod iam constat et de gratia gogue
sub signis corporeis et visibilibus recipiat
sicut humana nati congruum e a rebus visibi-
-bilibus cognitio ad invisibilem et spirituales
contemplationem asurgit... invisibilia dei

Per ea qd facta sunt intellecta conspiciuntur
ait Sicut paulus. qd est.

Articulus 2. deus De Existentia Sutorum in Statu legis naturae.

Quamvis per Statum legis naturae intelligitur
illud temporis intervallum qd a lapsu primi hois
ad Moysen usque effluit, id est intelligimus tunc
illud temporis spatium a lapsu Adami ad praecip:
-tum usque circumcisiōis qd multis ante Moysen
per Anan Abrahama inpositam fuit quibus
autem ino statum per illud tempus existebat
aliquod Sutor 2. do statum istum existebat qd
Sutor in remedium peccati originalis.

Conclusio prima In Statu legis naturae quaedam justifi- canda sunt Sacramenta.

P. imo ea conclusio praecedenti censenda in Statu
nae innocentis si perferatur qd a fortiori in Statu
legis nae in qd st. Moysen ad salutem obtinendam
necessariam erat fides in redemptorem per signa qda
externa provideri, tum adultis ad remittenda peccata
actualia tum pariter infantibus ad solutionem
noae originalis qd est.

P. 2. do certum est in Statu legis naturae plurima existisse
sacramenta v. g. Abelis, Cain, Job, Abrahama & Cal:
ai si poterat ratio e cur essent tunc sacrificia qam Sutor

Quod est theologica, ai solum aliquod in statu legis
 non institutum fuisse docet scriptura et quod est ius
 et iniquum tale solum exhibet docet scriptura et inferiorem.
 minus illi pp. sicut d. Augustinus et S. Thomas appellatur.
 Sicut Augustinus ex professo probat adversus pelagianos
 non existentiam peccati originalis arguit omnia
 eo quod longum esset aliquid solum institutum in
 remedium peccati originalis, ai illud argumentum in go
 doctoris scriptura elucet evidenter probat ipsum non esse
 solum aliquod in tempore et etiam in statu legis non esse
 scriptura in remedium non originalis sicut enim legitur
 adversus Julianum c. 11... n. ideo credendum e contra circum-
 stantiam factum dei... multos solum opitulatos fuisse
 parvulis suis, quoniam quod et illud vel aliqua necessaria
 causa scriptura solum taliter voluit; unde sicut alii
 quod fuisse solum pro parvulis in remedium peccati originalis
 ante ipsam circumcisioem ac postea in statu legis institutum.
 S. Thomas in 4ta dist. 19 q. 1: in 2da responsione ad
 13 q. sic habet... dicendum inquit quod ante legem scriptura
 erat quodam solum necessarium, sicut et illud quod dicitur
 solum, quod ordinabatur ad delictum peccati ori-
 ginalis... quod definitioem illa clare e ac per se.
 Sicut ut multa evolutioe indegat go dicit.
 Sed idem tenet ratio si e in statu legis non solum
 fuisse solum remedium contra peccatum originale in
 infantium multitudine per illud tempus solum permitte-
 re dicitur: ai solum infantium longum conigit a pb

Cogitur de fide nuda arte, baptismum dōi, illud dicit
comparatē ad baptismum cuius, sicut exterioris ab ipso
xto fuit determinatū cuiusque ceremonia applicata in
comparatōe hōi in statu legis nō, qd confestim statim
nō in parte aliqua, nō in aliqua benedictōe nō sicut d. Thomas
sicut dicit libellus... Adita ē applicatio sicut qd dicitur:
- Julianus cogendo de nuda fide nō intelligit nūdū et inter:
- nū fidei actū et ab oī suo exteriori sicut nō dicit de
- hōi fidei ita nūdū qd nuda habeat. Ignō dicitur:
- bill determinatū, nulla ceremonia assignatā nō appli:
- cta sicut in Baptismo factū ē post baptismum et sicut:
- oēm dōi qd dicitur:
- ob id 2da ideo probatur existentia remedii salutis pro modo
- originali in statu legis nō quia illud ita remedio
- ingens parvulorū multitudo periret in eternū qd
- conari dicit sicut dicit qd sicut nō perire, si hō
- nō melius ē momenti sicut hōi ingens in:
- fantū multitudo periret in utero materno nec ultra
- hōi quod illis adest remedium qd dicitur:
- R. imo varia fuisse excogitata sicut dicitur a hōi
- in solutio sicut arguit qd videri potest in gestis a
- voluntate dei salvandi infantes
- R. 2da et. n. et pariter. rāo differentialis ē qd
- imo in numeris infantū in utero materno pariter
- exiguas sicut hōi infantū ante usum rationis mo:
- rientur ac providere nō tam conveniens ē ut dicitur pro
- illis aqua ac pro his remedium aliquid instituat
- 2do infantibus in utero materno pariter hōi
- gendo inopabile ē hōi aliquid applicare, hōi
- nō instituentur nisi pro his qd applicari possunt. qd

infantis in alio scilicet: nulli institui debuit. Immo
e contra infantes ante usum rationis morientes et egressi
et recipiendi Immo, et is applicari potest. quod institui de-
bit, alioquin deus ignotus et incertus videri con-
trem. quod nulla pariter potest.

De Sacramentis in veteri lege

Immo Sigvarbus et alii quidam Lutherani duo facta
adhibent in veteri lege Immo in nomine circumscisionem
et cibum agni paschalis, Lutherus e contra totum nihil
in veteri lege Immo quod fuerit, si iuxta ipsum man-
na, serpens aureus, auris iudis, ros in velle geconis
umbra bologus agas totidem fuerit Immo, unde nullum
habuit discrimen umbram aut figuram inter et Immo,
quod in sacramento differant.

2da Catholici vero oes ore capti in veteri lege Immo af-
ferunt, quoniam merito habetur in pentateuco, postquam
in Aegypto ubi ceremonie oes sacrificia, oblationes,
baptismata et alia id genus describuntur visibilia signa
quod idcirco volunt et totidem Immo quod vera habeant
quod idcirco requiebatur ad Immo in veteri lege nimium
impossibile, institutione divina cum receptis ea usum
spanoni, quod quidem levitis et quod ab ipso deo
injungentur observanda

Conclusio prima Quoniam Existunt in veteri lege Sacramenta

Primo ex com: fides, res hinc a fide i alte fidei

Proxima, sic habet eorum: Sicut. ps. 7 can 2. Siquis
dixerit ea ipsa nova legis Scripta & multis antiquae legis
differe... anathema est. ubi clare inquit. S. cone: fuisse
in veteri lege Scripta.
2do ex summo pontifice Eugenio 4. in institutione
ad amonios, ubi asserit... Scripta evangelica multum
differe à multis antiquae legis... manifeste qd sup.
posita existit in veteri lege Scripta qd dicit.
3to ex ill. pp. quom nullus fere è qd in asserit
latum è discrimen inter veteris et nova legis Scripta
venus sufficit arguit qd in psal. 37 sic habet...
Scripta novae testamenti. Sicut d. aliter. Scripta veteris
testamenti monstrant salvatorem... idem alii
pp. qd laudare contra et super vacans postposita.

Corollarium

De 2da observatio patet. Sacrificia veteris legis
fuisse simul Scripta, unde legitur eam eandem quam
formam habere fuisse à deo determinatam, et quidem
in specie. in materia ita fuisse determinatam,
si ex eo qd qd iam inquit offerunt à alia, alia prohibuit
inolari. Sicut.
2do eam et formam, verba è qd in Scriptis et sacrifici-
orum celebratio profertur prout determinavit, ut
probe asserit S. Hostas part. 3 qd. 60 art. 6 ad
3 hunc ubi ait... utebantur Iudei in veteri lege
aliquibus verbis in his qd ad dei cultu pertinent tan-
tautotes qd erant sacramentorum illorum mi-
nistri. Non itud eam. Olo... sic bene:
dicetis filiis Israel et dicetis eis, Benedicat
vobis dominus deus, qui cum illi qd multis utebantur.

13.

non illud deuto: 26. ... profecta hodie coram deo deo
suo qd et est. ... ex qd qd, planu e materia simul
et forma sacrmty in veteri lege fuisse a deo speci-
aliter determinate, et quantu ad oia circumstantias
ut ad idē S. Thomas in celebri textu C. 4. sententiaru
distind. 1. quest. 1. Articulo 2. gem hic ingerere rival
quia sumarie continet qd hactenus diximus de sacra-
mentis in variis nra statibus, et plene ex omni causa
cur diversis oportuerit temporibus diversa institui fac-
tibus cum sacrmty usus inquit, fidei proportionaliter
respondet, oportuit qd nra diversi statu fidei diver-
simode sacra mta haberent; fides autē quantu ad aspi-
-culoru explicativem, semper magis ac magis eruditio-
nis puritate temporis gād, et nra oportuit sacra mta
magis ac magis determinari. et propter hoc, quia in
Abraha fides imo habuit quasi notabile quantita-
te, et propter fidei religiosi ab aliis separare, ideo eis signacula sive
sacra mta fidei determinata sunt, scilicet circumcisio, et gāc temrose moxi-
iam fides ad tanto quantitate esse vera, et nra fidei in uno hōe respicere,
si in familia, sed in una hōa gente, populo dei multiplicato, ideo
oportuit et lege dari. ... et sacra mta in speciali determinari et mul-
tiplicari; et propter hoc necessarium fuit in lege Moysi determinari
sacrificia, oblationes, et decimas, quantu ad oia singulares cir-
cumstantias, et matrimonia ordinari et penitentia satisfactioes
distingui, hoc preclare S. Thomas et quidē apposite ad instituta
nostru, imo enim colligit et fuisse in diversis nra statibus
sacra mta et ea diversa et magis determinata non puritati
tate temporis gād

Articulus 4tus De Existentia Sacramt. in nova lege

iam ventu i ad illud rego di Thomastenuss qad qm profiqu
rabant veteris legis sacramta iam hnt obsoletat antiquata,
genadmodu enim sibi mutuo successerunt in ratione stabi-
tas, ita oia, sicut umbra lusi sepeunt nova legis sacramtis,
qd sola per antonomasia sacramta dic: poul. hinc nova
nobis pandit dysphois area, et quide longe maioris momen-
ti; hia autem hic queri solent de sacramtis, nove legis. imo
an sint. nec qd sint, hia quis eorū ^{causa} qd hia tribus
singulati abstragemus paragraphis

Paragraphus primus An sint in nova lege Sacramta

imo accendit de quorū gratie merito solummari ubi sol
scriptura et revelatione divinitatem exstodentes tum etia
antiquos vq. tremulantes et col. qd de oio sacramtū
e medio tulerunt.

nec Sabotici ostendunt e in nova lege sacramta, et quidem
dogma e ad fidem pertinens; sacramtū autē nove legis de-
finitū sgm sensibile a xpo dco permanenter institutū ad
consecrandū hōe exterius deo, et producendū in eo qd a
sanctificante ex opere operato, ubi constabit ex dicendis
ubi de affectibus sacramtū

Conclusio Existunt in nova lege sacramta

probatis de oio argumentis qbs supra demonstrati esse
in veteri lege sacramta, eadē sacrorū consilij

Summum pontificum et off. patrum testimonia. utrumque ex
aequo probant qd dicit.

probrade sacramta flribus exherari, qbs aneclit promissio
gad poftris ponentis, ai eiu modis riber. Ntus in nova lege
inftituit ad paltt ex inuilibia qbs ufi ft apoftoli ad
conferendu hobs gad de qbs filuentio in actibz qraft,
- dloq in epiftolis ad timothe. 2da fctio, et aliis pafsim
fcriptura locis, et conftabit ubi de facramtis in particulari
qd dicit.

Et uero in fequenti paraq: demonftrabit qe in noua
lege facramta qd demonftrabit narebit ee in noua lege fac
ramta; denique uide catechifmū confi. trident. de fac
ramtis in genere ubi afferunt uaria et oi prudentia plena
raores ob qas deus facramta inftituit qd dicit.

Solunt obiectiones

Obi: pmo ea facramta admitti n dicit qd ft inutilia, ai fac
ramta noue legis dicit. potuit enim deus facere fine illis
fuan hobs gadm conferre qd dicit.

R: pmo retroque Arg: illud admitti n dicit qd e inutile
ai ad uentus xl. in mundi; ixfus incarnatio et dicit. ft
inutilia, potuit eni deus facere fine illis, falute hobs con
cedere qd dicit.

R: deo et. m: qm in probat adiuncta ra'o. ut enitatur, uobal
facile facramta noue legis n ee abfolute neceffaria, ai ex cogd n funt
abfolute neceffaria n inde feqtr qd n funt utilia, fieri qd ex cogd qd
n fit abfolute neceffarius ad illa faciendu n feqtr qd n fit ualde utilia
qd dicit.

Obi: deo facramta fl res fenfibiles ai res fenfibiles uibi qd pofunt
fac bonus fpiritus; unde fcriptura d. fpiritus reuocat littera
autem occidit. caro n prodeft qd qm fed fpiritus, uerba qd
ego loquutus fun uobis fpiritus et uita ft qd dicit.

R. N. in res quidem sensibiles scilicet corporeas sunt nihil
profunt se coniunctim cum benis dispositis in subiecto,
et cum quia ipsi a deo anxia multum profunt; nam etiam ait
etiam scriptura quod si crediderit et baptizatus fuerit saluus
erit; ubi salus eterna baptismo auctoris; et imponebant eis
manus et accipiebant spiritum sanctum. unde dicit res sen-
sibiles cum gratia coniunctas multum prode, hoc sensu in-
telligendi et alibi scriptura textus, caro non prodest quicquam
independente a gratia, sed coniuncta cum gratia multum prodest,
iuxta illud Joannis quod manducal meum carum vivet in eternum.
spiritus vivificat. Colutha occidit, id est lex sine gratia non iusti-
ficat sed potius occasionaliter mortificat, exponendo pec-
-cata, gratia non nisi per gratiam ^{vitari} valent. equidem verba quod deus
locutus est deus spiritus et vita est, sed verbo suo instituit
sacramenta, unde ad habendum spiritum et vitam, agnoscentia
et sacramenta verbis dei quod spiritus et vita est. institutio ^{est} ostendit.
ubi dicitur si admittenda fuerint sacramenta mens eo ipso deper-
deret a rebus sensibilibus et ad ipsas deprimeretur, ai hoc ad-
mitti non dicitur, cum e contra non nisi ad coelestia et spiritua-
-lia dicitur se elevare et tota se dare. quod est deus.

R. N. N. mens enim in eo sensu pendet a rebus sensibi-
-libus ut ad illas deprimeretur sed e contra per illas res
sensibiles ad coelestia et spiritualia asurgit, ut patet
ex gregorio episcopo homilia 11 in Evangelio: ... coelorum regnum
inquil frater charissimi idcirco beatus rebus similibus
dicitur, ut ex his gratia animus non ^{purgat} ad ipsas incognita
quod non novit; quatenus exemplo visibilium se ad invisibilia
rapiat et per ea gratia usum didicit quasi confrigatus

incalcescat, et per hoc qd sit notu diligere dicitur et incognita
 amare. hoc ille ille T. doctor; qm modum qd sub
 parabolis reru sensibilitu in vobis res spirituales exprobat ex
 pleneitque dicitur discipulis suis, nunc dicens, regnum coelo;
 -ru ee simile vespaio abscondito; nunc sagend, n. s. b. s.
 plend; modo domud magis, ovili. et dicit. et per res
 illas corporeas mensuratur ad celestiu notitia, amori
 atq; desideriu. qm modum deus ipse, s. spiritus sepe
 apparuit sub forma sensibili: columba, lingua ru inq.
 -nearu, spiritus arboris mentis stetit, et amplius atq; poten
 tias ipsius notitia sensus, et ardens desiderium inspiret
 hoim cordib; p. de causa, insititit factu dicitur, et
 per ist res istas sensibiles ad celestia elevat animus
 cum exim novimus ea spiritualia donoru ee s. q. si in
 ipsis haeremus, sed ad res per illas significatas vividius
 considerandas flagrantius exoptandos ferimur. qd et dicit.

Paragraphus 20us

qod sint in nova lege sacra.

imo Lutheram et calvinista duo libri admittunt in nova lege sacra,
 baptisnu fidei et carna dicit; quoniam tunc e lutheranis penitentiis inter
 sacra annuntiat; cetera autem sacra tunc ee pontificia figurata
 sacra lege evanualore.

200 Chablieri ore contra tenent pro 7 nario sacrorum numero, qm
 in argumentis dicitur ineluctabilibus sed etiam et ex analogia qd dicitur
 et ex congruentia probare gestunt; utror autem circumstantia congru
 entia duas priores pulchre evolvit D. Thomas 3 parte quest. 63;
 Art. 1mo in pe

tunc dicit T. doctor ex analogia qd et similitudine inter ritibus et spi
 -ritualibus, inrita rituali qd et h. b. s. singulis necessarios, qd et h. b. s. socia
 tati. ex parte singulorum hoim requirunt. Sed et per se spiritual

generatio sine naturis augmentabilis seu aggressio et nutritio
sive alimentis, et tunc per accidens, unum quod sit remedium contra morbos,
quod contingere solent, alterum contra morborum reliquias, id est opus,
hoc convalescentibus exhiberi; ex parte vero societatis requiritur
duo; parentes scilicet ad propagandos homines in conservatioe et usum
societatis, et princeps sive magistratus qui eam regat et gubernent.
porro in vita spiritali. Solida opus quod est opus est medium. Tunc
quod deus profertur sua vita spiritali auxilia et medio intelligit.
immo requiritur generatio per baptismum qui est regeneratio in xpo. 200
aggressio et augmentatio vivit, per confirmatioe. 3tia nutritio per
eucharistia iuxta illud caro mea vere est cibus etc. 4to reme-
dium contra morbos ad id est peccata post baptismum commissa per
penitentia. 5to contra peccati reliquias, id est poenitentia, confirmatio,
languoreque ad per extremae uestiae. 6to ex parte totius ecclesiae
matrimonium, ad homines generandos dei cultui et regno conservando
designandos. Tunc tunc ordofacer qui regat et gubernet ecclesia.
2ca dicitur ex numero virtutum. Baptismus respondet fidei, confir-
-matio spei, eucharistia caritati, penitentia castitati, unio
extrema fortitudini, ordo prudentia, matrimonium temperantia.
3tia congruentia alii ducunt ex celebritate numeri 7narii in
expiatione legis, ita Exod: 29 levit: 4, 5, 13, 14, 15, 16,
23; etiam 19, deut: 15, 20 paralyticorum 29, Job ultimus.
quod in locis in expiatione offeruntur 7 diebus, sive 7 dies
conspargitur sanguis etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc. etc.
unde numerus ille 7narius in expiatione legalibus frequens
profigurare videtur sub nova lege 7 futura evincit prima ex-
-piatione remedia.

4to denique dicitur ex psal: 24. Offertur deo filii dei cuiuslibet est
paraphrasis, in his psalmi agitur de sacrificiis generationum ovale
deus filios arietum sine naturis prophetia de 7 sacramentis

Sub nova lege futuris, qd vocal 7 voces dōi. vox dōi fāc aquas ē bap
 tismus, quā ut ait Sūffoſſomus vobis dūm baptizati virtute dōi
 aqua dōi ad felicitatē dei regenerandos. vox dōi in virtute ē consummatio qd
 virtute, vives et fortitudinē parit. vox dōi in magnificentiā ē eucharistia
 in hoc est nobiscū magnificā agit. vox dōi confingentis cedros ē poenitentia
 qd cedros arbores durissimos id ē superba et faxea corā confert et emoluit
 in comā. vox dōi intercedentis flāmā ignis ē matrimoniu quia con
 cupiscentiā flāmā provocat et extinguit. vox dōi concupiscentis deserto
 ē arca qd a deserto id ē a mundo ientili sine deo sine lege dōi.
 qd dōi segregat in opus ministerii. vox dōi proparantis certatē
 extrema unctio, quā certat it ē fideles mult. cogit rebus ter
 renis exonerat. leves fiant et agiles ad iudiciū in vīs dōi et pro
 parante ad vito, demū prospera et bona ppulo annuntiat. ... dōus
 virtute ppulo suo dabit dōus benedict ppulo suo in bap. et

sic finit psalmus.
 quod sit de his congruentibus manifestū ē qd psoni n decant qd
 qd in contrariū oppositū Remanitus in vā partē examinat;
 qd vis enim n fuit demonstratio, optime n fuit fidei iam de
 non fuit explicatio et fides qd a veritate ulterius ioculant
 de.

Conclusio

7 sunt in nova lege Sacramta nec plura nec pauciora ē de fide.
 Propter qd pro vobis et inconvēto benedictū ē qd tradit scriptura
 Sacra, dicit h. patres, evincunt consilia et pūm pontifices, fignat
 demū fides totius rebus antiquitatis. ai 7cē numero sacramta dōi
 tradit scriptura docent et est. et vno quidē 7 se numero sa
 cramta tradit scriptura sacra ut patet ex diversis locis ubi sacramta
 institunt, ut bapismus Joan. 3 confirmatio act. 19, Eucharistia
 pna ad corinth. 1. scilicet poenitentia Jan. 20 Extrema unctio Jacobi 5
 ordo pna ad timoth. 4. et matrimoniu ad Ephes. 5. sed de unq qd ē
 in sacloca ali de sacramtis in particulari, qd est al.
 7 dō dō docent ff. patres qd m vere nullus ē qd de alijs ex
 Sacramtis n observant, vnde iur. August. qd de obs

mentioe facit. imo de baptismo libere in libro scripsit, 200
de confirmatione sic legitur libro contra Althras petilianum...
Sacramta confirmatio in genere visibilium signaculorum sacrosanctum
est sicut ipse baptismus. 3tio de Eucharistia Epist. 118 C1
cum dicitur: Quoniam in illius sacramta sacramtis veteris legis
numero pauciora, significatioe prestantiora observata sunt
liora, in exemplo offertur baptismus et Eucharistia. 4to de po-
nitentia pluribus in locis legitur, presertim C. de baptismo
C 10 et exst. ad honoratum de sacerdotibus tempore persecutionis
fugientibus. 5to de extrema unctioe Semone 215 de tempore
6to de ordine C. contra parmenianum ubi loquens de baptismo
et ordine ait... utrumque sacramtum est quod cooperatio ut-
rumque huiusmodi, illud de baptismo, istud de ordine. 7to
de matrimonio C. de bono coniugali et C. de fide et bonis
operibus C. 7 ubi ait... in ecclesia dei nuptiarum non solum
vincula sed etiam sacramta continentur quod etiam

3tio idem etiam evincunt consilia in primis cons. trident. sess.
7 can: imo ubi dicitur 7 est nova legis sacramta si plura aut
superiora
potiora huiusmodi... si quis dixerit sacramta nova legis non
fuisse ea a seculo christo deo nostro instituta, aut si plura
aut ^{pauciora} ~~potiora~~ quam 7 fidelis et baptismus et cetera... aut
etiam aliquos horum non esse vere divina sacramta anathema sit
quod de fide est 7 est in nova lege numero sacramta nec plura
nec pauciora.

item et cons. Florent. seu potius instructio catholica pro
remeris data ab Eugenio 4to summo pontifice annuente 7
nova legis sacramta non aut armeni cogente ad ea recipienda
aut falso operantur Romanis, sed ut eis exponatur romana
ecclesia fides quod in hoc equale ab ipse fide non distat,

17
ut in sequenti argumento nullis monumentis constabit qd
Hic idem deniq; pbra argumentis, proscriptiois et sic pponit
15' aut circiter saeculo hinc usq; ecclesia benesit fidei 7 narii
saeculoy numeri, et ai ea fide tunc temporis bene in po:
-suit quin eandem fidem tenent per tota rebus antiqui
tati, qd fides 7 narii numeri saeculoy erat fides ecclesie per
tota rebus antiquitate. qd erat fides apostoloru a dno ipso tra
-dita. qd sola vera ac sola tenenda.

Et qd m. sigillatim probande veniant.

patet N. scilicet ecclesia universale tum Latina tum gra
-cam 15' saeculo aut circiter creditisse 7 ee p dicitur saecula
ai hoc e factu eis indubitatu.

imo qd probat ecclesiam Latinam res e in propadulo, enim
vero hinc est characteris qd factu certo constat, scilicet imo
quando e publicu olim et seculo facile. 700 quando re
-fertur a scriptoribus fide dignis qd nec decipi nec decipere
potuerunt, pono in ecclesia Latina hinc characteres conveniunt
-facto de qd agimur

aliquid e publicu et seculo facile, ecclesia enim saecula si ut
-primis ecclesia in incunabulis Nam et in angulo confi
-runt aut conferunt, sed pl pta et publica coram fo coet
-fideliu qd

700 refertur a scriptoribus fide dignis qd nec decipi nec de
-cipere potuerunt. scriptores aute illi st magister sententiaru,
-d. Thomas et alii oes theologu qd theologia universa ac pedagogica
-redegerunt methadu porro scriptores illi nec decipi nec decipere
-potuerunt.

imo decipi si poterunt, du quia factu referunt publicu et seculo fa
-cile, du quia si aliquid credendu in scriptis suis pponunt, sed
-di ois creditu, si aliquid ab ipsis exogitatu. Si inventum
-docent, sed qd invenunt in usq; et pna ecclesia qd ordinaria
-explicant. qd

200 nec pariter decipere poterunt, cum quia repugnat ab uno
aut paucis hōibz ⁱⁿ universa in errorem inducitur, ^{ex parte} per
se hinc in re maximè momenti: cōp quia n̄ agebatur de factorum
celsissimo et antiquitate ^{reputata} quolibet p̄ de facto actu
existente; porro absolute repugnat et pauci scriptores hōibz im-
ponant inter obvia et alia existente; sicut risu excipere
seriptū quidā qui assereret romanā aut argentinatensē
n̄ existere q̄ et cōl.

200 q̄o p̄cedat ep̄a ecclēsia gr̄ca res̄ ultra controversa;
cō quia gr̄ci q̄ consilio florent. adhaerent, quibz n̄ minima
disciplina ^{seruata} romani exprobraverunt, ne verba quidē
fecerunt de numero ynnario sacrorū ^{q̄o} q̄ b̄ n̄ om̄i
s̄p̄ent si 7 ē sacra reverā credidissent; s̄n̄ q̄ lia
serenitas patiaris̄ta constabat nob̄is, perstringendo
confessiō angustanā delectavit ecclēsia gr̄ca semper
admissa, etiam admittere 7 sacra nec plura nec
pauciora q̄ facta q̄ constat ecclēsia universale gr̄ca
et latinam 15. saeculo aut circiter credidisse 7 ē si in
nova lege sacra, mutabū ē ch̄iconcup̄ta.

proh̄ m: scilicet ecclēsia universale n̄ potuisse tenere
fidē 7 n̄ sacrorū numeri 15 aut circiter saeculo, quia eadē
demerit per totū retro antiquitate; n̄ enim fides ecclēsia
a tempore magis p̄ sententia ad Lutherū et calvinū usq̄ erat fides
solius retro antiquitatis; n̄ dicendū ē ecclēsia mutasse suā
fidē, ac proinde defecisse decessisse circa numerū sacrorū,
aī hoc posterius inq̄uit ē alioquin dicendū forē ^{postquam} in
ser̄ imp̄tionē ^{confusio} et sp̄itū erroris contra amplificationē
et prom̄ p̄ios. q̄ et cōl.

et certe fides ecclēsia circa 7 n̄ numerū sacrorū erat
fides solius retro antiquitatis; n̄ ecclēsia suā fidē mutavit
circa hoc punctū aī hoc posterius dīa sequit̄.
imo quia quomodocūq̄ ecclēsia sacra in libere n̄ p̄
ac proinde 7 p̄ferri numerū augere ita nec in p̄tula p̄l.

patres iuxta patres aqua et sanguis xli. Et baptismus et
eucharistia qd duo sunt et sacramta. Qd a locutione 13
angelus vocal bestia sacramta qd sunt haec eamta, porro
bestia e anlexus seu papa, et bestia capita st 7 sacramta
qd papa praedical. qd est.

R. ad imo imo relogues arguunt et admittit. Meminit
sacramta, baptismu et eucharistia. ai de duobz sacramtis
n meminit scriptura. qd duo n st sacramta.

R. id e pluria ex parte n numerat duo nec tria nec 7 sac
ramta sed ex scriptura 7 colligunt sacramta, ia lois nimisum
in probatioe citatis: praeterea nulla st qd admittit meminit,
quoniam ex parte membris n haec in scriptura. qd arguunt
ipsum negativu nullius e roboris qd est.

R. ad idem iuxta qd dicit patres praesertim graves qd a lego
riis semper intenti fuerunt per aquam et sanguine ad umbra
de baptismus et eucharistia, cogit fides maxime omi neq
aria et eucharistia et maxime ob communia; veru chim
vero ideo n excludunt cetera, sed loco ceteroru duo ista ut
principaliora memorant. iuxta alios vero patres et numero
plures et auctoritate graviores et veritate consonantiores, san
quis e patria militaru xli, aqua baptismus e; unde iuxta
illam interpretatione si exclusive et rigore sumat n
nisi unum erit baptismi sacramta qd negat meminit,
qd eucharistia pro sacramto haet; igit baptismu solum
magis illis adimpleri oportuerat, quia per eu hoc st
fiunt, in xli eucharistia introeunt, qd qd xli membra
evadunt qd est.

R. ad qd dicit blasphemus meminit dicit xli sacramta a
fuit e parte bestia capita, nam si q illa bestia capita
st xli sacramta, qd baptismus et eucharistia erunt duo
bestia capita cum sint ex 7, qd blasphemus e in ore

19

Remanet q̄i bap̄tismū et eucharistia pro veris et si sacra
mentis habet; unde aperte monita ē iniquitas sibi; adde
quod Joannes nunc dicit 7 capita bestia ē sacramta, sed
liberū bestia ē sacramtm, quod nihil aliud significat q̄
signū rei secreti et latentis ul anob̄ abimus in illis p̄missa
tractatus. quia san̄ fuerunt q̄i exposuerūt et bestia illa
de roma et 7 bestia capita de 7 rono collib; verū ipse
joannes ibidē explicat 7 bestia capita ē 7 reges, unde
bruit deificiū blasphemio Remanent q̄i et c̄d̄.

ob̄ idē ex M. galibus, quorū alii ex professo tractant
de sacramtis, ul S. Ambrosius C. cui titulus de sacramtis;
alii calthebeses didicunt ul S. Ciceron, in q̄b̄ carl̄ C.
mentis fieri debuit de 7 rono numero sacramto, si unquam
fieri debuit; ai t̄n nullū illū numerū oio s̄ent imo
veleres pp̄: S. Justinus, Irenaeus, Tertulianus, pp̄ C. de
corona militis adversus Marcionem c. 1, et q̄ de duob; salu
mentioē faciunt, scilicet de bap̄tismate et eucharistia. q̄
R. p̄mo hoc et similia argumenta desumpta ex scriptis pp̄ri
tā adversus Lutheranos et calvinistas militare q̄ ad
versus catholicos, quia S. patres nullibi expresse me
mnerunt de duob; potius q̄m 7 sacramtis.

R. 2do et. q̄ quia neq̄ S. Ambrosius neq̄ S. Ciceron tracta
runt de sacramtis ob̄ sed s̄nt de iis q̄ spectant in medi
-ale et pp̄rie neovitos; Sermonē enim haent ad catecu
menos unde ea s̄nt explicant sacramta q̄ illis suscipere
ae p̄vide docere debeant, scilicet bap̄tismū confirma
tioē et eucharistia, unde ipsarū seopus ostendit ex q̄
s̄nt s̄nt 3bus sacramentis mentioē faciunt q̄

R. 3tio et. m. quoad ea parte q̄ spectat origines patres, sum
quia ob̄ notū ē in primitivis ecclesiis p̄culis christianos a
paganis sanis p̄viciat q̄ cura in p̄sentia sua q̄ d̄ se

hinc pagani xlianos vocabant lacifugace natioe hinc ideo
Abd. offourd, qas haebant de eucharistia, quando xlianis obici-
ebant manducatioe humanae carnis, hinc felix usus qd
sala qam vis calcumenus n nisi valde obscuram de religioe
notionem haebat; unde etia miru n e si pgs. tunc tempore
mentionē n fecerit de triō numero sacramtoꝝ, dum quia n nisi
transpūter et exigente causa loqti de bap̄tismo et eucharistia
nimiru ad revellendas paganorū calumnias, scilicet obiciebant
xlianis, qd humanas carnes manducarent, qd multa bar̄ria et
scelera agerent in conventibus suis, et ideo ad sinaxim n
admitterent nisi suos, de qb calumniis vid: tertulianū in
p̄claro apologetico ad bitu antoninū imperatorē: ad b̄ra
gorā in apologia, et minutu felicem in octavio: iussi-
nus apologia 2da ad hōc duo calumniā capita respondet,
atq; ut abocem paganorū impudatioe de manducatioe car-
nis humanae profutet, ideo loqui cogit de eucharistia qam
p̄de explicat ideo etia loqti de bap̄tismo atq; sc̄ndat n
nisi solū bap̄tismo licere intee sinaxi. unde p̄mo mi-
rū n e, qd s. justinus de his duob sacramtoꝝ mentionē
faciat quia id b̄ra exigebat sc̄p̄s apologia ideo quia lo-
quendo de his duob, n idcirco cetera excludit; qm ad modū
tertulianus n de his duob b̄ra loqti p̄detia de confirma-
tioe l. de resurrectione carnis ubi ait... caro abluit, et
cā emaculata, caro iungit, et cō confert, caro qe
et sanguis xli vesit, et cā de deo saginburgō ea
silento patru n̄n̄ daci p̄ contra triū sacramtoꝝ numero
q̄o et cōl.
instabia saltē ex silentio d. August. valida evit argumenta
deversus tria sacramtoꝝ numero, etenim ille doctor in
obserandis numeris sensu intentus fuit hinc et sc̄p̄ curiosior qam
p̄ae erat, ut ait Calvinus: ai b̄ra de ista numero triū nihil
ungan sc̄p̄s q̄o et cōl.

R: imo reliquos Argumenta S. Augusti in observandis nume
ris Sacerdotibus fuit, imo et Sape curiosior quam par
eral: ai En nihil unquam scripsit de numero virtutum theolo
gicaru, de numero virtutum Cardinalium, de numero preceptoru de
-calogi. jo n. fl. his virtutes, theologias, quatuor cardinales, nec
10 precepta decalogi. jo et col.

20

R: 2do et. m: expressis quidem verbis n. numerat S. Augustinus
alibi d. Augusti 7 Sacramta; p. veris in locis de 7 nova legis
Sacramta legu, et supra in probate ostensu e. jo et col.

obis Cetero lotio pedu e Sacramtu namentu e Sacramtu quod
habet ois conditiones ad Sacramtu requisitas: ai lotio pedum
habet ois haec ois; conditiones enim illa st ut ad se h. g. m. sensibile
seu ritus sacer: ut sit ab i. p. p. ane xa q. d. p. m. i. p. i. o: ut
sit institutio divina: deum mandatu divinu ad eum ritum
usupandu: ai hi ois characteres repraesentant in lotioe pedu.
jo e p. p. i. e. d. i. t. u. m. Sacramtu. jo plura st gam 7 Sacramta.

R: imo dist. d. lotio pedu e Sacramtu labu sumptu C. A.
lotio pedu e Sacramtu spiritus sumptu et. A. equide lotio
pedu dici pot labu sensu Sacramtu scilicet eo sensu quod sit g. m.
misticum rei alicuius spiritualis g. m. humilitatis ee pot, at
vero Sacramtu p. p. i. e. d. i. t. u. m. dici nequit. unde

R: 2do n. ultima m. neq. enim haec ois conditiones requisitas
ad p. p. i. e. d. i. t. u. m. Sacramtu quod ee in ecclesia permanente
institutum jo et col.

inst: imo ai haec ois conditiones requisitas. sic enim legitur Joan.
3. nisi laveris te n. habebis partem meam en anexa p. m. i. p. i. o
q. d. Exempla dei volis en institutio divina. et vobis debet
aliter alterius lavare pedea en mandatu d. i. ad lotioe pedu
deinapin ecclesia observandu. jo et col.

R: ex iis scriptura locis n. collig. alla q. d. p. m. i. p. i. o ulla
fixam Sacramti institutioe et col. imo ipse textus nisi
laveris te et col. n. promittit q. d. p. m. i. n. a. t. i. o. n. e. p. o. e. n. a.

propter inobedientiam et ex penam illi: pp: Cyprianus,
Crisostomus in hunc locum, et Basilianus l. i de baptismo.
Ido ille textus exempli dedit vobis et debet in continet in
lotione divina nec preceptum de lotione pedum vel patet ex
communis fidelium, et mente ecclesie ad id nunquam obli-
-gandis, sed de exercenda caritate et humilitate cuius
signum exterius est lotio pedum. unde idem est ac si diceret
si ego magister vester eo usque caritate et humilitate
semper vos extendo, a fortiori et vos iam invicem debetis
caritate et humilitate exercere. his postea sic bona
conficitur. Et eo sensu intelligendi est illi textus qui
intelligi fuerit a N. pp. et proinde ab universa
ecclesia: nunquam eo autem a illi pp. et proinde ab
universa ecclesia nunquam eo sensu intelligi fuerit
et continentur aut quod promissionem aut preceptum
de observanda lotione pedum, siquidem nec univer-
-salis nec permanens est, a multis et quidem quam
plurimis ecclesiis non observatur, in aliis vero in quibus
observatur, illud fit, nisi ex libera devotione, quod
in scriptis vero Sallustii N. pp. intellexerunt illos scriptores
textus eo sensu quod continentur aliquid promissionem et preceptum
de observanda lotione pedum, ita N. Cyprianus, Ambrosius et
in primis S. Bernardus sermone imo in causa dei ubi ait... app-
propinquans passio dei de gratia sua investitur curavit suos
ut invisibilis gratia signo aliquo prestaretur. ad hoc in tributa
est sacramenta, ad hoc eucharistia participatio, ad hoc pedum
ablutio, ad hoc denique ipse baptismus, et inquit ad de remis-
sione conditionum minime dubitemus, habemus eius
sacramentum pedum ablutione, vis autem nosse quia sacramenta
illud est in pseudo exemplo factu illud ostendit, quod petro
dicitur est, si in lavero te aliquid igitur labet quod nec pariter est

ad salutem, gando sine eo ne ipse petrus parte haeret
 in regno xpi et dei... unde scimus quia ad diluenda pec-
 cata qd n' est ad mortem, et a qbs plene cavere n' pos-
 sumus ante mortem, ista ablutio pertinet ad h' ex
 eo plane qd offensus manus et caput pariter ad ablucen-
 du resporsum e', q' lotus e' si indiget nisi ut pedes lavet.
 ex qo textu sic plura vni ponunt argumenta, imo ille
 lotioem pedu habuit pro vero sacramento, q' illa vocat sac-
 ramentu n' factu pro solo exemplo sed pro remissione peccatoru:
 ai in alio textu s. Bernardus lotioem pedu vocat et col: qo
 n' do ille lotioem pedu habuit pro vero sacramento q' illo comparat
 cum baptismo deucharistia, ai o: Bernardus comparat
 qo ab eo illud sacramento veru d' parit dicitur cui deet
 sacramento sine qo obtineri n' pot' salus: ai ex d. Bernardus
 sine sacramento lotioem pedu obtineri n' pot' salus... aliquid
 igitur latet qd necessarium e' ad salutem sine qo n' ipse
 petrus dicit qo et col.

R. imo d. Bernardus sic verba facere ad monachos suos,
 qos ut ad vita spiritualis et monasticu perfectione ad chari-
 tatis et humilitatis gratie clavet, lotioem pedu plus ego
 extolli; exhortatio e' privatos inter pariter facta qd
 pro doctrina regula haberi n' pot'

R. idq ad singula argumenta ex illo textu de prom pta
 ad in d. ill' ille lotioem pedum habuit pro vero sacramento
 q' istam vocat sacramento n' factum pro exemplo solum.
 Sed pro remissione peccatoru primario d' per se l. ill.
 rario el per accidens et. ill. dicitur. m. et. conf. factu
 equidem lotioem pedu dici pot' sacramento et qide, q' p'rie
 dicitur hoc instituta fuisse a xpo, ut primario el per
 se remitteret peccata, veru hoc n' insinuat qidem
 d. Bernardus, hoc unum vult scilicet peccata venialia

per lotioem pedu remilly gemadmodu ~~hac~~ remilunt,
per sacramentalia, hoc e' ex devotioe et charitate ab-
luentis. neq' melius iudicari pot' de mente S. Bernardi
quam ex mente S. Ambrosii q' lotioem pedu vocat
pariter sacramtu, quia recepta erat in ipsius ecclesia
pro ceremonia sacramentali et religiosa. di' S. Am-
brosius n' iudicavit lotioem pedu e' pprie
dictum sacramtu immediate a dco institutu ad re-
mittenda peccata, et hoc patet n' ex eo qd declarat
ibide S. n' representare ecclesia particulare roma-
nam ubi hac ceremonia n' erat in usu unde claret
S. Ambrosiu n' iudicasse lotioem pedu e' pprie
dictu sacramtu. idem quoq' dicens e' de S. Bernardo
qui prodiderat S. Ambrosius, et a go ipse suam
sententia merito censenda e' go et ad
ad nos D. C. M. ille et al. q' comparat lotioem pedu
cum baptismo et eucharistia quantum ad oia C. M.
quantu ad aliquid vtriu' C. M. et D. m. n. con-
revera s' omnimoda comparatioe instituit S. Bern-
ardus baptismu et eucharistia inter et lotioem pedu
fatens foret ipsum iudicasse hanc lotioem e' pprie
sacramtu, ad integra comparatioe n' instituit, nec
instituire potuit, n' enim latebat S. Bernardu lotioem
n' observari nisi in aliquis claustris et domibus quoda
religiosis, et ab ecclesia vancam sacramtu n' haberi,
tum baptismus et eucharistia ubiq' recepta, in usu
ubiq' e' sint. go n' ex hoc patet qd integra n' insti-
tuit comparatioe, in hoc igitur cadit illa com-
paratio qd lotio pedu s' s' qm exterius interior,

charitatis et humilitatis sicut bapismus et eucharistia 22

Et signa exteriora interioris gratiae gratia et eorum.

Et certe quod dicit de loco pedum Bernardus in sermone de oratione dominica ad S. Augustinum. Sermones de Symbolo ad capite cunctos et ubi comparat orationem dominicam cum bapismo et poenitentia atque per bapismum dimitti peccatum originale, per poenitentiam ~~et~~ peccata actualia et graviora, et per orationem dominicam peccata quotidiana et cetera. et in sermone dicitur a S. Augustino pro sacramento habitum fuisse orationem dominicam recitationem gratia a pari et cetera.

ad 3. dicit et cetera. propter falsum suppositum: supponit enim orationem dicit Bernardus existimasse locutionem pedum esse proprie dictum sacramentum ad hoc falsum esse patet de ex dictis supra, tum ex eo quod aliqui in libris in illo textu contradicunt, dicit enim locutionem pedum esse sacramentum institutum ad remissionem peccata venialia solum, dicit etiam aliunde ipsam esse ad salutem necessariam, dicit hae duo aperte sibi contradicunt, sacramentum enim institutum pro locutionem venialibus ad salutem per se loquendo necessarium esse non potest. quod dicendum est S. Bernardus ibi in locutione de proprie dicto Sacramento, sed de eorum aliquid quod sit signum exterioris alicuius ad salutem necessarium, nimirum charitatis et humilitatis gratia et eorum. obiter observandum est S. Bernardus iura graves et quam plures theologos male exposuisse cum Joannis Beati in sacris parte mentem contendunt enim ibi agitur de eucharistia quam receperunt erat peccatum in de regno dei et dei ut exposuit S. Bernardus. unde idem est ac si dicitur in verbis S. in l'averde propter inopeditentia sua non manducabis meum de eucharistia. quod obiter pro plura etiam et sacramenta, nimirum sacramentum diaconatus, presbiteratus et episcopatus. duplex pariter sacramentum bapismi unum fluminis alterum sanguinis gratia et eorum. R. pro diaconatu aut fidei, presbiteratu et episcopatu esse totidem sacramenta distincta, sed tamen si esse plura

gam 7 sacramta quia sic sacramta generice consideratur,
et ipsius unitas et specificatio pendet a fine ad quem
refertur, hanc quamvis diaconatus aut salte presbiteratus
et episcopatus sint diversa sacramta in sacramta ordinis
unicu e, quia idem et unicus e finis ad quem generice ten-
dunt, finis autem ille e convexio eucharistie et ipsius
administratio, ad qas tendunt illa sacramta. qo unicu nu-
merari dicit ordinis sacramta.

2do qamvis baphtismus fluminis s sacramta ssi neqz
baphtismus fluminis neqz baphtismus sanguinis s sacramta.
imo quia baphtismus fluminis e p sine ulla signo exte-
riori, e actus charitatis perfecti qo nullo spo exteriori ut
fiat indiget, qo n e sacramta. 2do quia baphtismus san-
guinis sive martiriu n facris constat mad et sermo ei-
us sibi nec a ministro ecclesie perficitur sed a ministro diaboli.
qo et est.

Paragaphus 3 tius

Quis auctor Sacramentorum

pro s. thomas quaest. 60 par. 3 a seruit sacramta in statu
Regis nad n fuisse a deo determinata, sed hobs libere fuisse
qd vident qd a sumere... sicut inquit in statu legis nad
potes nullo lege exteri adscatas sed solo interiori instinctu
movebantur ad deum egredere, ita etia ex interiori instinctu de-
terminabatur eis qbs rebus possibilibus ad dei cultu uterentur,
invaleri autem lege sacramta ab ipso deo et prescripta et deter-
minata fuisse iam ostensum e, sive moyses promulgator legis
n instituta ducentes e iuxta illud apostoli lex per moysen
data et est: circumcisio patri sicuti Abrate prescripta
fuit, lege mandatum, p totum leviticu et deuteronomiu.
2do certu e sacramta nova legis a xpo dco deo simul et hoc in-
stituta fuisse, idqz confiterato ut ad deo n ut hoc, quia
deus solus dat gra, eamqz qbs vult conditiones largitur,
qbs vult rebus aneclit et est: duplici autem modo potuit illu

Sacramta institui per se et immediate, assignando nimirum res ex qbus veluit ut in posterum perlicerentur, i. immediate subm, et relinquendo apostolice potestatem assignandi et determinandi res eadem, hoc est in aam et forma sacramtoy.

Ratio Lutherani et Calvini ista aliter sententur. Quod duo sacramta, scilicet panis et eucharistia immediate quicq. instituitur in hoc des. cum heretici cum catholicis conveniunt. et ista eucharistia esse institutionis, neq. a xpo fuisse ullatenus etiam immediate instituta vociferantur, hoc vero ore negant theologi vere oes; cum utrum a xpo fuerint immediate instituta agriter inter se disputant. pro institutione sacramtoy mediata subm. stant magister sententiarum Hugo victorinus, S. bonaventura. aseruntq. apostolos a xpo deo accepisse potestatem instituendi sacramta profectione confirmationis et extremi unctionis; imo eorum demeritis prompsit Alexander alexis et contra universali ecclia, et cum concilio tridentino aserunt si veretur sacramta confirmationis in cons. melocensi circa annu 848 fuisse instituta, ita parte 2. q. 24. membro 1mo. pro institutione sacramtoy mediata stant et adversa fronte bellarminus suascius peccanus et flambertus et al. Quande institutione sacramtoy mediata sententia adfice perlinere simul aserunt, et opposita erronea esse a tempore cons. trident. sect. 7 con. 1mo. media inter utramq. hanc sententia tenere via D. Nonas ad quest. 64. Art. 2. disp. 12. sectio 1ma. Dominicus scoto suascius in Blio parte 3. Nonas ad locu cita. et al. scilicet existimant xpu sacramta immediate quidem instituisse, sed id de fide esse negant. cum qbus sit

Conclusio 1ma

Christus Dominus omnia novo legis Sacramenta immediate instituit

Probr. 1mo ex inscriptura locis ubi de ob. sacramto modo citatis, ex
q. manifeste eruitur institutio cuiuslibet Sacramti à xpo dco
immediate facta, qd clarius patet ubi de sacramtis in particulari.
Probr. 2do ex eo qd ipsi apostoli declarant se esse dispensatos in inst.
b. sacramto, ita p. ad clerico. p. v. 7. sic nos ex ip. mal
hoc ut ministros xli, et dispensatos in ministerio dei.

Pr. ex regulac. augustini. ... qd nunquam de neta ecclesia,
nec consilio instituta, sed semper ⁱⁿ ^{re} ^{est}, nisi auctoritate
apostolica tradita recipimus credit. par. p. sacra multa
in consilio instituta fuerit, n. etiā sacramta confirmacōis ut
falso confid. essent alensis imo semper ab ip. ecclesia
incunabulis iniquere, qd recipimus credit ea à auctoritate
apostolica tradita. 2do qd apostolica auctoritate tradita est,
illud et ab ip. xpo traditū et institutū est, ut ad verbum
C. prescriptōis qd est.

Probr. 3to ex ip. patribus. Ambrosius C. p. de sacra. ... auctor
Sacramto, quod nisi dōis fuerit. Augustinus C. de vera re
ligio. ubi. vult tempus qd ad ipsa dei sapientia hoc
a p. m. b. sacra laboriosa constituta s. qd est.

Pr. 2. ex conf. bident. p. 7. car. 1. ubi sic ait. p. quis dix
erit sacramta novo legis in quibus dā a se p. xpo dco non
instituta anathematiz. par. in uso comuni, a qd certe
n. recipit sacra synodus, itud quis dicit instituisse qd
ipsi immediate instituit. unde quemadmodum qd ab ecclesia
immediate instituantur et ex consuetudine xli, a xpo p. n.
dicitur instituta sed ab ecclesia et patet ex censuris et
aliis ritibus, ita etiā d. qd à xpo dicitur simpliciter insti
tuta a xpo recte et immediate intelliguntur instituta qd
Res clarius patebitur dicendis ubi de ma. et form. sacramto.

Conclusio 2da.

De fide non est Christum omnia Sacramta
mediate instituisse

24

Probr: Si de fide est xpm ea Sacramta nova legis imediate infi-
buisse, maxime ex alato consilio vident: can: ut volunt
adversari: a i hoc die n' p'ssum quia canon ille perstringit
solum novatores quid duo solum Sacramta a xbo instituta ad-
mittant. S' autem alia recipiunt, nec alia de causa, quam
quia iuxta ipsos a xbo n' fuerunt instituta, tunc ad hos
revertendos, suffirebat pronuntiare qd nova legis Sacramta
fuisse a xbo instituta, dum quia ab illa particula imediate
consilio elpro sua sequentia abstinent. Sacra Ignorant, quia
a prime cognoscibatur, postea hoc e' inter scolasticos hinc
tunc agitatur, quam libere noluit dixerere qd est.
et certe hoc quaestio hodie agitate inter theologos ab ipse fidei di-
pendio g' est.
Dicit Iesus n' p'ssum apostolos sicut deus xpm miserat. sicut mihi
me vivens pater et ego nullo vos Joan 20 ai: deus mihi
xpm cum potestate instituendi Sacramta. qd et xbus apostolos est.
R. D. est: id e' xbus n' p'ssum apostolos eade auctoritate et potestate
qa ipse missus fuit a deo C: id e' xbus n' p'ssum apostolos cum eade
auctoritate et potestate qd et xbus. S' est: aliquis apostoli
potuissent peccata remittere sine ope Sacramti. ut si
ipse xbus remittere solebat, qd dici nequit. qd est.

De Essentia Sacramentorum sive De
Partibus Sacramta intrinsece Componentibus.

imo haecenus dubium fuit hunc de essentia Sacramti, melior
sifica, qd consistit in abstracta notione generis et diffinitio-
hunc de essentia Sacramti, physica qd e' proprietas sive
mutua partiu Sacramti applicatis rite facta unde existere
intelligit Sacramti, iam nobis dicendum e' de essentia Sacramti

moralis, Sacramentum enim potest dupliciter considerari, si videlicet
est secundum exteriora, tunc est compositum physicum, si videlicet
instrumentum quod operatur, et tunc est compositum morale:
ex his duobus, plena et specifica nascitur Sacramenti idea,
componitur itaque ex partibus quod continentur in se, scilicet quod physicum,
atque in morale intrinsece constituendum considerandum.
Vnde Eugenius quibus in decretis ad armenos parsertis in
eximialibus assignat, nulla facta divergentia inter eas quod
sunt de interia Sacramenti Substantia, et eas quod sunt solum quod
necessario requiruntur ad salutem eiusdem Sacramenti... Quia
Sacramenta inquit, quibus perficiuntur, rebus hanc formam
verbis hanc formam, et persona ministrat. cum intentione
salute faciendi quod facit ecclesia; duo sunt valore Sacramenti
ex quibus duo prima ingrediuntur Substantia Sacramenti, alioquin et moralis
potestati persona autem ministrat. salute faciendi quod
facit ecclesia: duo sunt valore Sacramenti tamen ne utrumque pro requisita
nec ingrediuntur Substantia Sacramenti: ut clare in illis Canonibus videtur, scilicet
can. 11. si quis dixerit in ministris cum Sacramentis consistunt et
conservant, si regimini intentione salute faciendi quod facit ecclesia, anathema
sit. alii certe quod dixerunt si quodvis persona ministrat et necesse
facit requisita, de fide autem declarat intentione salute faciendi
quod facit ecclesia, regim in ministro ad salutem Sacramenti, si autem
ad ipsius Substantia regim enim magis requisita si necessaria ut
videtur ministro intentione quod ipse ministrat, siquidem sine ipso est
absolute non potest: ut patet ex Eugenio super intentione a ministro si
distinguit: posse alius in intentione regim ut valeat Sacramentum, aliud
substantia in se requisita necessaria ad Sacramentum, non est pars et non
est ad Sacramentum. duobus itaque articulis rem hanc iurat absol-
vere, primus erit de requisitis ut sit Sacramentum: deinde de requisitis
ut valeat.

Articulus primus
De Requisitis ut sit Sacramentum
Sive De Materia et Forma Sacramentorum

1mo. quavis sacramentum ex conceptu in quo dicitur moralis, plus
 minusve in analogia habet cum toto physico: geminatio enim in
 physico modo procedit, forma accedit, ita et in sacramento accedit
 verbum ad elementum et hoc sacramentum, inquit D. Augustinus tracta,
 80 in factum: geminatio modo de se inefficiens est ad hoc ut illud
 proprie et a forma determinata et tale sine ut loquatur loqui
 sua a forma habet taleitatem, sic et in sacramento modo de se
 inefficiens ad hoc ut illud significandum, et a forma determinata
 et in eadem forma determinata a forma et significanda mun
 datur ad a peccatis, potius quam mundatur per a peccatis
 hinc coniectura promittit nona modo et forma in sacramento apud
 Physicos fuisse mutata, potius enim recte asseritur fuerunt
 profusurum, nec invaluere nisi sub initio seculi 13ta
 ubi e introducta peripateticorum Schola, immo enim hoc non a
 inuenerit deprehendit quod illi elmus ab ipso dicitur in sua
 summa theologia circa anu 1715, Todeu en de plus ecclesia
 a se sit confusata.

2do non modo intelligunt Theologi ea sacramenta recte et confusata ma:
 gis quia significat et a forma determinata ad hoc sacramenta, et
 ante est in substantia in accidentis, modo. et res sensibilis, imo
 nec requiritur ut actu physice existat, sufficit si sacra morale
 potestanda perseverantia sub specie quadam ibi, aliter comito
 matrimonii inter partes absentes et longe distantes contracto, per
 epistolam et procuratores.

3tio forma est altera sacramenti pars quod significat profusurum quod sig:
 nificatio, et vacat modo significatio ad sacramenta appellat
 verbis exprimitur, si est semper, quia nubes, liberum et similia
 signa quod a. Augustinus volente verba visibilia, verborum
 et forma vices gerere possunt, sic nubes in matrimonio for:
 ma exprimit, talia verba consentientia, quod in mutua parte
 consentio forma reponunt.

4to sua unicuique sacramentum est forma sui generis, quod duplex est, alia pro:
 imo alia remota, ex hac fit, ex illa consistit v.g. aqua in baptismo est
 materia remota, et per se aqua est materia proxima: in eucharistia, remota
 est panis, proxima, est panis sub speciebus panis et calicis et sic de ceteris
 sacramentis, de quibus postea recurret dicendi locus, in hunc modum hic in da:
 gando occurrunt. Imo quia materia et forma sunt de substantia sacramenti.
 1do aliam et geminatio illius determinavit materiam et formam sacramentorum.

3 his ubi eucha post multas qua' et forma Sacramty
Ito demum ubi forma facimty sicut coronatoria et confessoria.

Synagraghus Iunus. Utrum Materiam et forma sint de Substantia Sacramti.

imo pauliniani de a sacramento magis eliminant, rati uirtute
totum Sacramti consistere in uerbis Christi, sine a se habentibus, qui nec
pianal euangelium, eoque baptizari, et cetera recipere Sacramta
de q'is fit mentio in nouo Testamento.
2do inter catholicos quidam s'c'i, qui existimant Sacramta quidem ex
materia et forma perfici, sed non intrinseca ipsis componi, ut sint
de essentia seu substantia Sacramti, quippe quia si substantia Sac
ramenti, si ipsa fides, nullo modo est substantia materia et forma.

Conclusio prima Omne Sacramtum perficitur ex materia et forma.

Probat' imo ex decreto Eugenii papa' ameno supra citato, ubi a
sunt Sacramta oia tribus perfici, materia, forma, et persona officij
cum intentione faciendi quod facit ecclesia, alij ex scriptis addit.
gore unu' s'c'i. de sit. in perficitur Sacramtu, q' est ob. sic procul
dubio legitur sumus, pontifex de perfectione intrinseca q' influit
in substantia Sacramti, quod sit certum e' ex eo lectu' Sacramta ex
n' q'oe sine materia et forma, q'oe sufficit aduersus paulinianos.
Probat' et ex aduerso oia Sacramty, q'oe nullo e' q'oe sua n' habeat
materia, seu materia forma, ut in suo loco demonstrabit' ubi de Sac
ramtis in particulari et est.
et contra h'c data dicitur in sequenti ppoe. q' est ob.

Conclusio 2da Sacramentum ita perficitur ex materia et forma, ut sint de ipsius Substantia.

Propter jmo celestia quod dicitur vult est circa sacramta, alia tunc sunt
 substantia: illa declaravit Constantinus episcopus 21 ubi sic ait: propterea
 declaravit: Propter hanc potestatem in ecclesia perpetuo fuisse
 ut in dispensatione sacramtorum, alia tunc substantia, eas haberet
 in multis, quod suscipiendi utilitati, sive ipsorum sacramtorum venera-
 tioni, pro uti temporum, et locorum varietate magis expedire ju-
 dicaret. ubi s. Synodus ex propeo examinais potestate ecclesia circa
 sacramta declarat illa nihil esse in substantia sacramtorum, quod obla-
 a potestate ecclesie subtrahit, ac ecclesia nihil est in materia et forma
 sacramtorum. Ita conf. florentinus et theologicos referente bellarmino
 c. 18 de sacramtis in genere ubi sic habet... conf. florent. et theologi-
 dent sacramta consistere ex materia et forma, et esse substantia et accidentia,
 et hoc addunt ideo non potest ab ecclesia mutari materia et forma, quia
 sunt de essentia sive substantia. ubi habet auctoritatem sicut bellar-
 mini sed et theologicos conf. florent. quod et hoc.
 motus illud est de substantia sacramti quod sicut sacramta, generatim
 de et de substantia hinc quia hoc sicut ad et per, in sacramto
 sicut materia et forma, sic ait Augustinus loco citato... accedit verbo ad
 elementum et sicut sacramti: porro quod Augustinus verbum et elementum
 idem est quod theologos materia et forma. quod sacramti sicut ex materia
 et forma. quod materia et forma sunt de ipsius substantia.

ubi idem sicut iudicium de coloribus sacramti ad de eucharistia. in materia et forma
 in de substantia sacramti eucharistia quod sicut est.

Primo ipse Augustinus a plerisque negat, cum vero si materia et forma non sint de
 substantia sacramti eucharistia quod tunc in geludendo foret quod non sint de substan-
 tia aliorum sacramtorum, ratio ipsa est quia eucharistia sacramti est permaens
 quod dicitur physice existit, iam dicitur physice non existantibus materia et forma,
 contra vero cetera sacramta sunt actiones et non sunt nec materia et forma ipse
 quod sicut est.

Primo etiam in sacramto enim eucharistia dupliciter modo factum, et in inferiori
 et in factum est. porro primo si spectetur inferiori nulla difficultas, et factum
 ad adversarij, sicut enim ex parte et non tangam materia, sed verbi conspiciunt
 longa forma.

Primo si spectetur in factum est, nulla pariter difficultas: etiam sacramta
 eucharistia in factum est est totum in calificationem, aut physice, sed moraliter
 ad totum autem moraliter in regimine materia et forma et physice existantibus,
 alioquin nulla sacramti novae legis actu constaret ex materia et forma, quod
 ipse quod nec verum unquam existunt, nec coexistunt physice in inferiori quod con-
 existunt sacramti, quod in negant adversarij, et solum excludunt eucharistia,

absolte sacramentum permanens. qd dicitur.
in illis aliud n̄ e de substantia sacramenti qd non existit existente sacramento,
at in eucharistia sacramentum existit, n̄ existens, h̄c n̄c et forma; res
certa e s̄c̄c̄ salte r̄ae formae, s̄c̄c̄ enim hoc Gallarrimus c. 18. de sac.
ram̄t̄is in genere... non sua sacramentum dicitur, res ipso consecrata, s̄c̄c̄ non
habemus, verba n̄ habemus, verba enim respectu rei consecrata n̄t
pars essentialis, s̄c̄c̄ minime productioni, pars enim essentialis manet
ipsa, verba autē n̄ manent cum re consecrata, imo cum minime existit
e re consecrata, cum verba de finunt e. qd in eucharistia sacramentum
existit, saltem n̄ existente forma. qd forma n̄ e pars essentialis. qd
n̄ e de substantia sacramenti. qd dicitur.
P. D. c. 1. aliud n̄ e de substantia sacramenti qd existente sacramento n̄ existit,
neq̄e physice neq̄e moraliter e. qd n̄ existit physice s̄c̄c̄, at existit
e sacramento eucharistico n̄ existunt, māc et forma. P. d. c. 1. n̄ existunt
physice e m̄ n̄ existunt moraliter e m̄ e. c. 1.
Itaq̄e duplici modo spectari possunt māc et forma sacramenti, v̄ in e
suo physico, v̄ in e suo morali. spectant v̄ in e suo physico, quando
considerantur r̄ae s̄c̄c̄ existit et existentia actualis, spectantur
in e suo morali, quando considerantur r̄ae s̄c̄c̄ significatiois, op̄era,
h̄c̄c̄ et efficacitatis.
fator eadem. Itē n̄ e de substantia sacramenti qd existente sacramento nullo
tenus existit, neq̄e physice neq̄e moraliter; res enim e n̄ e s̄c̄c̄ s̄c̄c̄
essentia, ac prout n̄c e qd e de ipso substantia; at saltem e illud
n̄ e de substantia sacramenti, qd physice n̄ existit, licet tamen in rebus
physicis substantia physica existere debeat et in rebus moralibus, s̄c̄c̄
substantia moraliter tamen existit.
p̄c̄c̄ existente sacramento eucharistico n̄ amplius qd e existunt, māc et forma
physice, quia ut optime auctoritate Belarminus in abate obicit, sacramento
s̄c̄c̄ res consecrata bene existit e quando e substantia māc et physica forma e
e r̄ae s̄c̄c̄ existit, at vero in eodem sacramento eucharistico existunt moraliter māc
et forma. etenim eucharistia sacramentum e h̄c̄c̄ et sacrificium, sine verbo formae...
hoc e qd meū n̄ dicitur māc, panem s̄c̄c̄ et vitae s̄c̄c̄ māc ad e sacramentum
et colatur qd; s̄c̄c̄ h̄c̄c̄ s̄c̄c̄ transsubstantiant in v̄c̄c̄ māc s̄c̄c̄ in e. x̄c̄
qd ut ait beatus claudius s̄c̄c̄ n̄c̄c̄ māc et s̄c̄c̄ in sacrificio.
s̄c̄c̄ conf. s̄c̄c̄c̄, verba in sacrificio... hoc e qd meū n̄ verba formae s̄c̄c̄
consecratiois vocat, ut s̄c̄c̄ s̄c̄c̄ verba hoc n̄ s̄c̄c̄ ad sacramentum eucha.
risticum s̄c̄c̄ ad sacrificium pertinere.
unde primo in sacramento eucharistico, remota de h̄c̄c̄ māc remota s̄c̄c̄c̄ s̄c̄c̄
substantia panis, remanet in māc proxima s̄c̄c̄c̄ s̄c̄c̄ s̄c̄c̄ s̄c̄c̄ s̄c̄c̄
et v̄c̄c̄ qd sufficit ad veritatem māc; qd dicitur de s̄c̄c̄ s̄c̄c̄ e
s̄c̄c̄ et s̄c̄c̄ substantia, s̄c̄c̄e auctore, modo s̄c̄c̄ s̄c̄c̄c̄.

277
 Duo verba formae cum sint inefficacia gradus qd. videtur, de sacramento per
 seferat in statu materialis et inoblationis, continet, operantur moraliter
 rade significatiois et efficacitatis. qd. sufficit ad veritatem formae, for-
 ma enim si consistit in solo conceptu exteriori etiam sitone verborum
 nec in tremulacione vocalium auri. Per intelligit, virtute de parte
 indita, qd. influit in substantiam sacramenti, alioquin forma si est pars
 inbuita utrius sacramenti, qd. negant ad verum. qd. est est.
 qd. spectat belarmine evidens e ipso obiter si fuisse latibit, ibi
 enim agit de sola verborum forma et sententia physica et actuali, qd. declarat,
 et qd. eadem merito si e essentiali parte sacramenti. hoc enim et ibidem
 annotat essentiali, dicit qd. composito artificiali si aut moralis, qd. e
 e sacramenti. qd. est est.

Paragaphus 20us

Utrum et quomodo Christus determinavit
 Materiam et formam Sacramentorum.

Primo verbi e rebus deo determinate materia et forma sacramentorum, illius enim
 e materia et forma sacramentorum determinare, cuius solus e verus qd. e signis
 qd. aliq. hoc habet auctoritate. ... quia qd. inquit S. Thomas qd. 60
 ad 1. q. 1. sanctificationis e in potestate vel sanctificationis, si pertinet
 ad hoc, a sumere res qd. sanctificat, de hoc debet ee ex divina institutione
 determinatum, aliunde ex illis et res sacramenta immediate instituit. qd.
 et substantia determinavit. qd. est est.
 2do si tam certum e quomodo deus determinavit materia et forma sacramentorum,
 Sacramenta enim qd. e materia et forma interna et adequata signis
 sua in scripturis, ut in baptismo et eucharistia, seu alia qd. sunt
 materia et forma adequata illis, aut nullatenus, aut nisi sub obitu
 designentur, sic in scripturis nulla fit mentio materiae aut formae, ac
 verbi matrimonii, nulla mentio potestatis instrumentorum, qd. plus
 si infimo nota theologo a peritate de materia adequata ordinis, cuius
 in potestatis nullus unquam quid quos finit, imo in ipsa
 ecclesia latina, qd. e contiguitas in scripturis et uniformis
 et etiam iuxta plures et lates graves theologos christus seu
 unctio ex oleo et balsamo, et e de materia adequata sacramenti confir-
 mationis, si nisi sub obitu adumbrati in scripturis. hinc inter
 theologos inbuita prima exorta e controversia, qd. enim existimant
 christus ee de materia confirmationis et potestatis instrumentorum

Nimirum calicis est, patere de materia Sacramenti ordinis, si ad
 firmant actu in infirmitate. Sacramenti, prosequitur dicitur ad
 aliquid, quod indeterminatum cuius eligendi, mutandi ac deter-
 minandi potestate, potestatem calicis reliquit; aliter e contra
 hanc calicis potestatem compellere negant, et ad oppositum Sacramenti
 sententia. Calicem continentem vinum sua immixtione Sacramen-
 tum, suamque formam a propria in specie, hoc est in figura
 calicis, incepta lege coeque utendi, ita ut nulla in eo
 ergo eligendo determinando aut mutando calicis conceptio fuerit
 potestas.

Huius duplici itaque modo realia determinari plura in genere, in specie sub
 specie Sacramenti determinari in genere, ipsam determinare sub ratione
 sensibilibus abstractis facta unum est, si species in diversis diffinitio
 ita ut potestatem calicis, hoc est illud quod ad nutum eligere et determi-
 nare, modo sit sensibile, et patere dicitur ad figuram Sacramenti conobscure. In
 hac sententia calicis v. g. in baghano potest esse solubel liquor, qui fit ad
 cavandum a gustu, imo potest infantem et loco obsecro et tenebris statim
 in lucem profere ut significat eum ab umbra mortis in qua debet
 statim ad claritatem vite transire, sed hac forma... ego in
 visco in hoc calice est. Sacramenti substantia determinari in
 specie et ipsam determinare sub ratione quae calicis in particulari, ita
 ut sic determinatis a xpo dicitur materia, species, imo et diffinitio calicis
 calicis per beneat ad illud observandum.

Huius generis modo varia sunt rerum genera, ita et varie rerum species
 sub eodem genere continentur. Sic sub genere amoris variae sunt amoris
 species, amor speciei specificae differt ab amore charitatis, sic sub genere
 doloris variae sunt doloris species: dolor oculi ex albugine, specificae differt a dolore
 oculi ex contusione, uno verbo color doloris in amari, color specificae differt a diversis
 modis quibus elicitur; sic etiam in rebus physicis, aqua quae est species sub
 genere liquoris iterum sub se continentur plures aquae species, Lingua fluminis in
 putei specificae differt ab aqua seu fons, nitrosus ab aliphaticis, balsum
 quae diversae haec inter se proprietates quibus specificantur.

Conclusio prima.
 Christus neque in genere Supremo neque in
 specie infima determinabit materiam et
 formam Sacramentorum.

Problema prima pars. Si enim dicitur de termino nihil maius esse formam sacramenti in genere dicitur de sacramento, sicut loquendo nihil aliud in sacramento praeter: pipel propter rationem significabilis, et quod aliunde sacramenta spectant, per se ecclesiam relinquitur, si hoc duo falsa sit.

Imo falsum est dicitur nihil aliud in sacramento praeter se propter rationem significabilis, et quod aliunde sacramenta spectant, per se ecclesiam relinquitur, si hoc duo falsa sit. Imo falsum est dicitur nihil aliud in sacramento praeter se propter rationem significabilis, et quod aliunde sacramenta spectant, per se ecclesiam relinquitur, si hoc duo falsa sit.

2do falsum est dicitur nihil aliud in sacramento praeter se propter rationem significabilis, et quod aliunde sacramenta spectant, per se ecclesiam relinquitur, si hoc duo falsa sit.

Problema 2da pars. Si enim dicitur de termino nihil maius esse formam sacramenti in specie infirma et indi-

viduali, de termino nihil aliud in sacramento praeter se propter rationem significabilis, et quod aliunde sacramenta spectant, per se ecclesiam relinquitur, si hoc duo falsa sit.

2do si ita maius esse formam sacramenti in specie infirma et individuali, de termino nihil aliud in sacramento praeter se propter rationem significabilis, et quod aliunde sacramenta spectant, per se ecclesiam relinquitur, si hoc duo falsa sit.

etiam certum est ecclesia liberum arbitrium relinquere, modo ubi maius esse formam sacramenti in specie infirma et individuali, de termino nihil aliud in sacramento praeter se propter rationem significabilis, et quod aliunde sacramenta spectant, per se ecclesiam relinquitur, si hoc duo falsa sit.

biologis in tam variis sanctorum preparantes abire debentur, circa maius esse formam sacramenti in specie infirma et individuali, de termino nihil aliud in sacramento praeter se propter rationem significabilis, et quod aliunde sacramenta spectant, per se ecclesiam relinquitur, si hoc duo falsa sit.

etiam certum est ecclesia liberum arbitrium relinquere, modo ubi maius esse formam sacramenti in specie infirma et individuali, de termino nihil aliud in sacramento praeter se propter rationem significabilis, et quod aliunde sacramenta spectant, per se ecclesiam relinquitur, si hoc duo falsa sit.

in sufficientem est, ac proinde non pertinere ad substantiam sacramenti;
cum etiam in sacramento matrimonii, ubi delectabitur consensu. Concordat
num qui antea sufficiebat in posterum insufficiente fore ad sa-
cramentum; unde ratio est impedimentum clausurae spiritualis. postea duplex
aliter videtur evadere in alato. 1. si male go dicitur

ob id vero istud sistema non est admittere quod implicat in terminis;
ai alato. 2. si bene a dicitur: gemma modo enim respugnat genus
specificum, ita et in terminis respugnat species genericam go dicitur.

R: imo cum theologos non deest de verbis de pulchritudine ad logicos re-
spondere illud argumentum.

R: 2o nec respugnat genus specificum, cum unaque res sua habeat genus prin-
cipale ac proinde specificum, nec species genericam cum solo, si eadem species plu-
rimis, si nana humana species est generica, quod diversa est in oratione, et
eadem nana galenus requirit in singulis orationibus et in solo species est infima
individualis et numerica; oppositum vero de hoc species infima videtur
an dicitur et numerica a seipso. Non nana est forma sacramenti, ubi nana
nana in specie generica; go dicitur. unde species est nana ministerii sacramenti
in specie humana est videtur generum in specie infima et individu-
ali ipsum designavit, ita et dicitur nana est forma sacramenti in
individuali. nana dicitur nana sed in generica.

ob id dicitur dicitur in genere dicitur dicitur nana est forma sacramenti
et ea assignandi; potestate ecclesiae reliquit, ut palam in confirmatio, et
ordines, quos nova ad iussum ecclesiae nana; confirmatio; dispensatio.
ordini, in humerorum et libitudo, porrectio. go dicitur.

R: imo istud christum dicitur de nana necessaria sacramenti, si nana et post
nana instrumentorum et libitudo de nana necessaria sacramenti, ordinis quoque
et nana non pertinent ad substantiam sacramenti, sed ad iussum et generationem
ante quamlibet ad iussum sacramenti ac iussum in sacramenti et libitudo integrum
in nana prius, go additio illa est quid adveniens sacramenti iam integrum ac no-
mine illi est accidentalis non autem necessaria, aut essentialis. Posterioris vero
dicitur requirit nisi forte quis velit a quo tempore dicitur in ecclesia non fuisse
sacramenta illa, sed in illo tempore inventa fuisse, quod est eorum
igitur nihil essentialis adveniens omnia unquam fuisse ecclesia sacramenti
sed illa solum recipit et dispensat galia ob id, in substantia et dicitur post se.

R: 2o si christum dicitur et instrumentorum porrectio est institutio in dicitur
a dicitur, si est ecclesia, si prius est partes essentialis eorum sacramenti
si potius est solum integralis et magis explicatio, nec ad eorum sacramenti.
hoc videtur dicitur necessaria, quia nana dicitur nana pro nullum post
ecclesia nana vel nana, unde per se nana dicitur nana si nana
videtur... ecclesia dicitur nana vel christum dicitur et instrumentorum porrectio
one est de nana sacramenti, confirmatio et ordinis go nana est

de maâ neceſaria confirmatiõis ordinis; nec. & abo p̄ſcripta
 ad ege x̄tus n̄ determinavit maâ ſacram̄tor. cum e contra hi debent
 recurrari... abus n̄ determinavit neq. correctionem inſtrumentor.
 go n̄ e maâ neceſaria ad ſubſtantia ſacram̄ti ordinis. hinc ſ.
 Thomas ait ea via qd ab eccleſia inſtituta eſt n̄ poſſita in admi-
 niſtratione ſacram̄tor, e ad op̄amentu, et maiorem explicatione om̄iſ.
 ſerionu illoru, n̄ ad ſubſtantia eoru. hi enim loq. q̄tia p̄ſcri-
 quãſt. 64. Art. 2. ad im̄. ... Ma qd arguunt in hanc ſer per
 hõs inſtituta n̄ ſt qd neceſſitate ſacram̄ti, ſed p̄tinent ad gardam ſc̄m
 ritatem, qd adhibiti ad ſacram̄ta ad excitanda devotioe, et reverentia
 in hiõ qd ſacram̄ta ſuſcipiunt; ea vero qd ſt. e neceſſitate ſacram̄ti ab ip̄o
 abo inſtituta ſt, ſicut n̄ ſunt oia tradita in. ſcripturis hoc ſi ea eccleſia
 et familiari ep̄oſtoru traditioe ſicut Apoſtolus dicit j̄m̄ ad Cor̄inth.
 ij. ... alia cum venio disponam qd ſed.

ſup. ſi eccleſia n̄ p̄t ullam ſacram̄ta addere maâ p̄t ſaltem ip̄i deſcri-
 bere, ſic in conſ. videtur ſecit ad maâ qd antea valebatiam am̄ſtus
 invalidu n̄ imp̄m̄ ad matrimoniu invalidu declarando conſenſum
 clauder̄tũ contrahendum

R. ſi. aut hoc ſi. hoc enim conſ. videtur ſecuti ne dein ſacram̄ta
 noſtra inſermet; imo proclari in modu confirmat ſtabilit. eccl̄-
 ſia enim in conſ. videtur congregata afflante ſpiritu ſaculo conſen-
 ſum clauder̄tũ in ratiõ qd em̄ declaravit, ſed n̄ idcirco oẽ con-
 ſenſus ſpeciem deſcribit, ſedum h̄m̄ in gen̄ cadit clauder̄tũ.
 unde conferre pronu e ſpeciem conſenſus genericam h̄m̄ pro maâ
 ſacram̄ti matrimoniu a abo ſuſcipi determinate n̄ quõm̄ individuali
 et inſer̄tũ conſenſus ſpeciem; qd noſtra eſt ſyſtema.

ſic reſpondent ad hoc ^{quæſtione} dicendo impedimento. Deſcribunt
 qd ſimilitati n̄ eadem in conſenſum ip̄ſum ſive maâ ſacram̄ti,
 ſed in perſonas contrahentes, qd, cupi ſint eccleſia ſubdito, et
 inter p̄ſonatos, pariter ſive ſep̄tib, n̄ obſtant eccleſia p̄nãtato con-
 trahere audent ſi conſilio ad contrahendũ inhabiles declaran-
 tur. unde n̄ conſenſus arbitratu, ſed p̄ſonã ad conſentendũ
 ſeu ad contractum eccleſiaſticũ irãndũ redundũ incapax, qd
 reſponſio p̄emptoria e in qolibet ſyſtemate.

Paragraphus 3tius

Utrum Eccleſia poſſit mutare maâ et formã
 Sacramentorum.

1 Duplex distinguitur mutatio essentialis una, altera acciden-
-talis; haec cadit in ritus exteriores, ceremonias et ea omnia
inhibentia Sacramenti si affuerint: illa in ipsam Sacramenti Sub-
stantiam cadit. unde nascitur haec generalis regula, quod nulla
mutatio essentialis in Sacramentis fieri possit etiam ab ecclesia:
et contra quod omnes mutationes accidentales et aliae depositioes
per se ipsam sint. duplex autem haec mutatio fieri potest in
materia in forma.

2 Mutatio essentialis in materia fit, quando non adhibetur materia
a deo determinata, si quando species corrumpitur, si in Sacramentis
Baptismi si quis loco aquae adhibeatur unum vel alium liquorem aut
aliam aquam mixtam, ita et communi tota affirmatio si
amplius aqua naturalis dicitur: hinc quod aqua naturalis dicitur aut
affirmari non potest, materia Baptismi est si potest. mutatio vero acciden-
-talis in materia ea est, quae nec speciem mutat, nec ipsam corrumpit:
si in Sacramentis Baptismi frigiditas, et caliditas aut tepiditas aquae
nec speciem materiam mutat, nec ipsam corrumpit: quia ex essen-
-tialitate tota aqua frigida, tepida, vel calida, non est circumscripta natura
Oportet mutationem essentialis in forma fieri quando ex communi affirma-
-tione mutatur ipsius sensus et significatio proferatur cum ac-
-cidens erroris, quandoque etiam cum mutatur ex propria et
-indefinita quae ex constanti caliditate transitio et delectio. Solum
-modo indestitit, et non valet Baptismus in nomine leuitatis et
-latus. quodvis item Baptismus remanere videtur, ac si conficitur
-in nomine patris et filii et spiritus sancti: ex his quod si unum desit,
-vitiata forma Substantia, est vero mutatio, quae in Sub-
-stantiam formam non influunt, haec accidentales, nec veritate formam
-collunt. rem totam paucis exponit Bellarminus l. 1 de Sacramentis
-in genere et 2 et 3. hanc regulam proponit... aliqua variata ver-
-bo alterando, detrahendo, mutando, transponendo, corrumpendo,
-interrompendo seu manet integritas Substantialis, si manet
-idem sensus... et paulo post... integritas autem accidentalis consistit
-in caliditate, ordine, et numero. Et haec,
-unde ipsa valet forma etiam si unaculo lingua profertur.

Conclusio 1
Mutatio Substantialis in materia, siue in forma
perimit Sacramentum si autem accidentalis.

imo sic peculiaris circa formam sacramentorum exorta e' controversia,
Catholicos et Calvinianos inter se una parte, et Catholicos ex altera
nimium usum verba formae sunt consecratoria, hoc e', efficiunt per se
significanti: aut promissoria sicut et conecratoria sicut, hoc ultimum
affirmant novatores sicut tenent catholici. hoc questio innoventibus
vult fieri facienda, et non potest de se, verum re, penitus in juda
claret, an novatorum auctoritas e' consecratoria invidiale fluxus ex
ipsum doctrina. videmus enim quod: imo ubi de nomine sacramenti
novatores vim o' ac virtute sacramenti in sola externa fidei exercitibus
reponere, ita ut nihil magis efficiat sacramentum per se, quam sacra conio
quod quibus habita. hinc verba consecratoria vocant conecratoria
et promissoria; quia quod ad nihil aliud inserviant nisi ad excitanda
fidei et confirmandas divinas gratias promissoria: imo quod e' e' e' e'
cuncti Calvinus e' in institutione cap. ubi ait... verbum consecra-
toris quod Catholicos idus e', quod sine seipso, et fide inserviat, per
-lo stentis, velut doctrina in consecratoris vim consecratoria habet. quod verba
sufficiens et efficiens arguunt furor.

200. in ita in Calvinus et Calvinista contendunt verba, sicut e' consecratoria et
promissoria sicut ut sunt profana, et sicut ea e' sacra ut sunt adhibita
in actu sacro: imo sicut ea e' consecratoria respectu signi, quia illud
determinant ad usum sacrum, potius quam profanum, modo in alia et in alia
-gibili voce profanum. Ita Lutherus in academia gene theologiae
professor, quod se habet de sacramenti quest. 6. et 6. ... facile admittimus
verbum sacramentale in institutione predicatum, e' sicut consecratorium respectu
significanti, galenus per illud abusu communi et profano obsequium
ad usum sacrum... et 38. ... hinc patet inquit, sicut quod prois, si
ahlet verbum sacramentale consecratorium, quod si negamus, si in verbum
aliquid profanum si sicut sicut sed an si verbum quod alia et in alia
gibili voce si predicatum, et ab eis intelligatur, quod sacramentum e'
administerandi; si ea ratio consecratorium sicut patet.
Duo hinc statim laudolus professor, in verbum sacramentale si e' de
se operatione, aliam clara et intelligibili voce e' recitanda; 200
hoc, quod commune e' cum hinc seculi seculis nimium e' fortis;
de hoc alibi erit dicendi locus. nunc de imo nobis agendum. an e'
claret questio presentis si e' de solo nomine, sed cum modo opera
ficio, per eorum efficacitate sacramentorum epedialibus e' conio
ta.

Alia quoque nullatenus influent, sive in salare sive in effectu sac-
ramenti, sed quod si requiruntur, ut licet et sine peccato conficiantur
aut conficiantur, cuius generis est in ministro sacer et laicis, de
quibus ob hoc regulatum nobis est agenda.

Numerus unus De intentione Ministri

in hoc intelligitur et actus liberi voluntatis, sive aliquid proponitis;
divisio in obiectiva et generalis, sive admodum, illa obiectiva confertur
Punctum unum.

De obiectiva Ministri intentione

Intentionis obiectiva nihil aliud est, quam actus culpe circa quam versatur minister
intentionis; sed autem multiplex est, sicut et enim minister in laico si obsequium
propheti actus intendere, et bene dicitur malum dicitur intendere quos culpas;
si, si mulier, presertim ad altitudinem, sive ad laetitiam recuperanda
filium suo agere, sive quod libi invocatio diffinita, sive sicut laetitiam
si, si eandem actus intendere dicitur quod si more, sicut sed hinc utrum
laetitiam adhiberi obicit in culpa; et bene dicitur intendere, sive
malum quos culpas; si, si illud quos eorum ponere quod si, sicut
partes agens potando aut in seculo tendendo ad dicitur dicitur dicitur
et bene dicitur minime intendere quos culpas; si, si denique ipse quos
si, si dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
quos culpas.

Hae autem etiam ministri intentionis facta est in dolo, et dicitur dicitur
quod, una quoque vocatur interna, altera quoque non intentionis exterioris
intentionis, et vera et genuina notae huiusmodi duplicis intentionis per
dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
leges venditab.

Haec paulo altius res de sumenda est, atque ut major et vera lux men-
tibus asperat, exponendi sunt varii novarum errores, varique fidei
sive opinionum, denique quod nobis obicit sicut in culpa, quos enim
lealis facit est via ad quos sicut dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
ad dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
sumenda procedere iurabit.

Errores

Imo Lutherus, Calixtus, et alii papam novatores existimaverunt
antehoc minus si nullatenus influere in, salubritate, ac obsequio, ubi
nimis, agere de nihil aliud in pro, nisi ad excitanda fide. qd
cunge ipse modo live jocose live minime live serio conferantur
modo fide accidit perinde e. ita Lutherus C. de captivitate ba-
bilonica... n. dubite, inquit, si quis in noie dei in spirituali, et comp. in
puro minister n. delin noie dei, vera baptizati e. in noie dei
non enim in conferendo in bona gantu in suscipiendis fide v. v. p.
ita e. virtus baptizati, sicut legitur exegit de gda minime per
jocum baptizati, et in articulo n. ... sacerdos in serio. et joco
absoluti, ita. sacerdos excedat de absolute, verissime ob-
solutus e. in eo igitur precipue excedat error Lutheri qd opus
valere. acrimonia ista minime v. joco collata, qd sententia
ista opposita ad mente Lutheri damnata fuit in conf. tridentis
p. 10. C. 9. ... si quis dixerit absolute n. e. actu judiciale. et
nuda ministeria pronuntiandi et declarandi remissa de peccata
confitentij, modo in eadem se e. absolute, aut sacerdos in serio
de joco absolute anathema n.

Quo idem cum Lutherus intente videtur, hanc antonius de doct. l. 3. de
regulâ ecclesiastica sequens de joco Lutheri de qd mor mentio
erubescit. ... requirit Calixtus, inter hos faciens aliter extenuat et se-
ria et n. et significat provanit. qd by per se de doct. se in hoc qd e. inter
suo ministerio video necessitate, libere ipse gravissima inusit. censura
sua facultas pariteris.

Theologorum opiniones

Uno ore omnes Theologi post conf. trident. expellunt hereticam Lutheri opi-
nionem de suspensioe interio, minime, et aperte in eo e. accu-
se inter e. disputant, galeo nemine e. deest serio ista ministerio interio,
an sufficiat sufficit ad validitate. acrimonia. ministerio serio extenuat
liber agit, ita ut. serio actu calixtus ponat, utq. ministerio eundem
actu interio dicitur; an sufficiat requiritur et serio tum extenuat
interio rite ponat, ne extenuat ista dicitur, aut interio. nam re-
lineat. res extenuat, salubritate, hancq. ministerio interio extenuat
stantis v. q. in templo infante baptizari, alio d. serio sola ma-
et forma rite adhibet id e. de agâ apperit et profert verba fons.

si sufficit, ut minister q̄i ecclesiā oia ignorat alioq̄ progra
nā aut etiā nactum ponat, sed in p̄m̄ requiritur ut cognoscat
ritum, q̄m̄ praesturus ē, haberi h̄l sacrum aut sacramenti ab
ecclesiā; ac mox de deliberato ac. h̄is eo procedat ad illū expe
gubna, q̄s observatis minister q̄d̄is iplenus cogitet, q̄ntum
vis sacrum debeat q̄d̄ taliter retineat, illud, nolit, facit
q̄d̄ facit ecclesiā; ac mox de sacrum n̄ q̄dem licite sed salte
valide perficit ac confert.

Alii theologo i q̄d̄o longo agmine sententiā Calvinianā aliorumq̄
theologū eum i q̄s opinantur aut erroneā ē, aut salte errori proxima
exp̄ssimē; rati ac min̄ ad validitatem sacrum i sufficere ut minister
erro el exteriori t̄m̄ velit ponere, opus ecclesiē; sed ut in p̄m̄
intus ab d̄o velit facere q̄d̄ facit ecclesiā; ut intente q̄d̄ illa vlt
modo retineat, nec vltā de causa inter agendum debeat, alioquin
actum foret ac conclamationē de validitate sacrum. Ita bellarminus
burnellius, Collesius, et alii passim n̄ infimo acto theologo. quon
am iustius vltis contentio videamus, q̄d̄ aliq̄
sententiā comune sit, q̄d̄ vno versum ē d̄i ponum.

Itaq̄ d̄o distinguant in sacrum nempe p̄p̄tione sacrum seu sacrum
p̄p̄tione et effectus sacrum; saltem uno vers ore n̄ tam ē in mini pro
fua p̄p̄tione intentionē pro effectus sacrum; neq̄ enim in p̄m̄ q̄d̄ aut
genitile baptis sacrum conferente neq̄ si ē ut intente effectum
baptis, q̄am nimirū regenerante, sed requiritur ut intente el velit
p̄p̄tione seu substantiam sacrum; q̄ nihil aliud ē q̄m applicatio
mat̄ et forma vltis et in vltis circumstantiis facta
verum in hoc et q̄dem vltis p̄p̄tione, saltem vltis requiritur ac
validitate sacrum ut intentionē illa minister q̄d̄ versat̄ circa vltis
sacrum p̄p̄tione, h̄i n̄ vltis vltis exteriori, sed etiam ut exp̄s
ut vltis vltis ac substantiis interioris. q̄dam autē ex vltis
tempo, aliquibus volunt ut minister p̄p̄tione aliquid p̄p̄tione
sacrum p̄p̄tione; sed q̄d̄ ut illud plus in intente p̄p̄tione explicat
Collesius illud vocat indirecta intentionē effectus sacrum. Sed male
quidem, quia el p̄m̄ sententiā p̄p̄tione indirecta intentionē
habent necesse ē; qui enim consulto vult media, vult q̄d̄ fini,
sed Calvinianā sequaces consulto vult media, nempe p̄p̄tione sacrum.
q̄d̄ vult saltem indirecta finem seu effectus sacrum.

Ex his autē clarē vera notio ubi vltis intentionē; licet intentionē exteriori
ē actus voluntatis liber q̄d̄ minister h̄is q̄d̄ se resoluit ritum
in ecclesiā vsup̄ri vltis ponere, q̄d̄ q̄d̄ vltis in mente h̄at
circa substantiam et effectum sacrum; quando vltis vltis in
intente retineat, per inde ē.

intentionis vero interna, e actus voluntatis intentioni exteriori. huius
 additus, qd minister n' enim suo exteriori intentioni potest, n' in
 exteriori eulpho, veru' etia' intus et ad eundem cult. sublati di
 deri, fide interna, simulatio, aut intentiois refectione
 ex q'bis ois luce meridiana clarius e, q' p'p'riam quassioe de mea
 locomastia, i' debum conlocerit, q' p'p'riam i' refectione, abu' interna
 omni p'p'rii seruo exteriori agentis simulatio aut desipio tollat, veritate
 sacra, atq' ipsum irrisum ac nullum reddat. hunc e' obli' diffin
 - callidus notu' bona fide falerit i' ipse simulatio q' intentioni
 exteriori resistit.

Lemma primum
 Exigit fides ut minister ecclesie, in conviciendis ac confun
 dis, scilicet intentioni saltem facere qd facit ecclesia. ^{capitulum}
 P. ex conf. bident. p. 7 et 11. si quis dixerit in ministerio n'
 sacramta confiteantur, aut confitentur n' requirit intentione saltem
 facienda qd facit ecclesia anathema est qd et est.

Lemma 2° dum
 Exigit fides ut minister intentioni facienda quod facit
 ecclesia, si id seria pro ut minister
 intentioni opponitur
 Probat ex conf. bident. p. 14 can. 9. si quis dixerit absoluitioe n' e' actu
 iudiciale... nisi sacerdos in p'p'riis qd absoluit... anathema est. qd

Lemma 3° dum
 rati' exigit ut minister ecclesie aliquando audiat ecclesia
 P. alioquin n' pot' habere intentione facienda qd facit ecclesia, hoc e' for
 maliter galenus facit ecclesia, ista malum et conf. bident. ecclesie,
 ignoti. tunc nulla cupio ut fert axioma. qd et est.

Conclarium 1°
 qd dicitur hinc ritum qm' praeteritum e, aut e' sacrum in se, aut salte
 ritum sacrum ab ecclesia usurpau' solitum. alioquin n' conf. bident
 - esse revera intendere quis eulpho, p'p'riam aut e' ecclesia, sed quis ali'
 - qd n' tale aut profanum ab ipse ecclesia e.

Conclarium 2° dum:
 qd ecclesia vq' qd nunquam de ecclesia audiret, nec figent, it' qd qd
 cogit e' ritum habitum ab ecclesia ab ecclesia xpi, etiam si iuxta
 rita ecclesie infante sum, q' a linguae et q' rita rita forma
 pronuntiaut, n' cogitaret.

Lema 4^{thm.}

Exigit ratio al minister ecclesie humano modo agat.
P. Exigit fides al minister agat cum intentione; ai nisi humano modo agat nulla foret ipsius intentio. qd est.
Et certe minister ecclesie e solus hoc ratioe p aditus. qd deest humana, ac modo al honorabile se gerere, qmadmodum deest ministeri etc.

Propositio

qd deest libere agere, hoc e cum brevia cognitioe et plena volun-
tatis pensione in hypothese actionis.
Hic ppositio in ante expressio habet duplicem casu in his duobus
videtur punitis; im ut de hunc et fatuati, in qd ppositio con-
-sistat illa intentio saltem faciendi qd facit ecclesia; 2° in
alium in persona ministri ~~alio~~ simulatio totali veritatem
sacramti.

Propositio 1ma

Intentio saltem faciendi qd facit ecclesia e intentio serio
pernendi ritum more externum sacramti ille et indebitis
circumstantiis

probat. imo duo ff in summo titulo distinguenda. nimirum
substantia et effectus; ai intentio saltem faciendi qd facit
ecclesia cadit in substantiam sacramti; nullatenus vero
in effectus sacramti; hoc enim in confesso e qd ubique e ten-
tentio patronos. parvo ex dictis e supra substantia sacramti
sola consistit in applicatiōe mat et forme rite facta, seu
qd idem e, in hinc ppositioe ritus externi sacramti substantia.
Intentio ministri nullatenus ingreditur ipsam substantiam
e enim qd eodem requiritur ad valorem sacramti; e conditio spe-
cia n ex conf. tribent. p. 7. can. 11. qd dictum e. qd inten-
tio faciendi qd facit ecclesia consistit in sola applicatiōe
mat et forme rite facta. qd est ed.

P. 2° Intentio saltem faciendi qd facit ecclesia n e intentio serio
pernendi ritum more externum sacramti ille et indebitis circum-
stantiis, n e intentio faciendi aliquid ultra aut pter ritum externum
ecclesie hoc e aliquid faciendi ultra aut pter actioe ecclesie; ai
hoc ppositioe diei requirit; tam quia conf. tribent. nihil aliud exigit
pder intentionem faciendi qd facit ecclesia, seu qd idem e, faciendi
actioe ecclesie. dum quia in summo e intentio actioe ecclesie et in-
-tentioe ecclesie; unum e eam qd facit ecclesia, alium qd in-
-tendit eam facit; v. g. in baptismo qd facit e applicatiōe mat
et forme rite facta, qd vero intendit eam facit e regeneratio

infantis. qd qd facit uelitia e ritus exluuus. qd uolentio faci
andi qd facit uelitia e intentio seris ponendi ritum exluuum
uile et indebitis circumstantiis. qd dicitur: ⁱⁿ ^{re} ^{uile} ^{et} ^{indebitis} ^{circumstantiis}. qd dicitur: ⁱⁿ ^{re} ^{uile} ^{et} ^{indebitis} ^{circumstantiis}.
inleuina punitio ⁱⁿ ^{re} ^{uile} ^{et} ^{indebitis} ^{circumstantiis}. ⁱⁿ ^{re} ^{uile} ^{et} ^{indebitis} ^{circumstantiis}. ⁱⁿ ^{re} ^{uile} ^{et} ^{indebitis} ^{circumstantiis}.
inleuina punitio ⁱⁿ ^{re} ^{uile} ^{et} ^{indebitis} ^{circumstantiis}. ⁱⁿ ^{re} ^{uile} ^{et} ^{indebitis} ^{circumstantiis}. ⁱⁿ ^{re} ^{uile} ^{et} ^{indebitis} ^{circumstantiis}.

Intentio salutem faciendi quod facit Ecclesia.

Est uolentio seris ponendi ritum mere exsepte.

Sacramti ritus et debitis Circumstantiis.

Imo ex 5: ppsb profertim ex diuo thoma et ex s. augu. s.
imo d. thomas parte 3 quosq. 66 art. 10 de 3tu ubi in 3tu d.
iacilio concludit... qd dicitur qd p sit per uerba intentio ministri
in 3tu: uerum salubrem... ad qm dicitur salubrem hie ad 3tu uel
poret... dicitur qd per uerba intentio per uerba... opus intendi
tis, si auti opus alterius: et deo ex per uerba intentione ministri
per uerba id qd agit in sacramti, in quo ritus e opus eius: p
in quanto e opus xpi, cuius e minister: et e simile si mi
nister alius: sicut para intentione defendit pauperes elemosina
gam deus uerba intentione mandauit. in qo factu duo claud dicit
s. coctor tom, per uerba intentione ministri hoc e intentio
ministri simulatioe et de ipe per uerba quidem actioem
ministri ipse sine per uerba redere. 2da, eandem per uerba
ministri intentione et per uerba actioe et qd e sacramti, ad
proinde ueritate sacramti si tollit. hinc per uerba ministri
intentione ex mandato elemosina largientis si officit actioe cor
cum uerba intentione dantis. qd dicitur:
et certe s. thomas eodem abt. ex ppsb obiectis si breuiter
mente sua appret.

De contra e, qd per uerba intentione pertinet ad malitiam ministri:

Ad malitiam ministri si tollit sacramti: qd uel per uerba intentione hoc d. thomas d.
conclusio e ipe et ap. nosra qd dicitur:
s. 2da ex. s. augu. nihil enim e in doctrina s. augu. certius ab ipse
datur, quam malitia ministri nullatenus influere in ueritatem
sacramti. Ita p. s. thomas res quita e si ex dispensatione s. augu:
de res uel donabilibus, qd pmo debet et qd naa qd sacramtalis qd
per males ministros inquinari si pl. Ita c. 3 aduersus donabilibus
c. pmo. an uero, inquit, solis u. cham lucerna lux eam per se
noso de fungit p. p. inde sordiu contrahit, et bap. bap. bap. bap.
pl. cuiusda sceleribus inquinari... quida eode p. p. ex incor
modis, qd sequente lex ipse uel sententia, profertim et an dicitur
et, quibus ipse inuendit hinc eximi circa salute, si ueritas.

Ad malitiam ministri si tollit sacramti: qd uel per uerba intentione hoc d. thomas d.

conclusio e ipe et ap. nosra qd dicitur:

s. 2da ex. s. augu. nihil enim e in doctrina s. augu. certius ab ipse

datur, quam malitia ministri nullatenus influere in ueritatem

sacramti. Ita p. s. thomas res quita e si ex dispensatione s. augu:

de res uel donabilibus, qd pmo debet et qd naa qd sacramtalis qd

per males ministros inquinari si pl. Ita c. 3 aduersus donabilibus

c. pmo. an uero, inquit, solis u. cham lucerna lux eam per se

noso de fungit p. p. inde sordiu contrahit, et bap. bap. bap. bap.

pl. cuiusda sceleribus inquinari... quida eode p. p. ex incor

intentionis interno suscipiens esse possit certus,
 aut cuius de deat de suo salute. Respondet ad 2^{am}... dicens quod
 circa hoc e duplex opinio: quoniam enim dicitur quod requiritur intentio
 licet intentio in ministro; quod dicitur, si perficitur sacramentum; sed hanc
 defectum in quibus, quod non habent intentionem accedendi ad sacramentum, sicut
 et dicitur, quod intentio baptismi in adultis autem quod intentionem
 quoniam suscipere solum illam defectum fides et devotio. Sed hoc
 talis dicitur per gaudium ad ultimum effectum, quod e substantia a
 peccatis; rogantur ad effectum quod e res est. Quoniam autem dicitur quod
 dum ad characterem, non videtur quod per devotio accedentis possit
 esse; quia character nunquam imprimitur nisi per sacramentum: et
 ecclesiasticus melius dicitur quod minister sacramenti agit in persona
 solius ecclesie, cuius e minister: in verbis autem quod offert, ex
 premissis intentio ecclesie, quod sufficit ad perfectionem sacramenti, nisi
 contrarium exterius exprimitur ex parte ministri in recipiente
 rone.

Ex quo beata luce meriana clarius e d. Thomam inclinare in intentione
 intentionis exterioris, res de ipsa sicut contextus patet: enim vero actuali
 d. Doctor obicitur quod dicitur in capite articuli, opponit, duplicem
 de intentione ministri opinionem e dicit, unam mentalem quam opponit
 alteri quod in verbis a ministro prolatis exprimitur in prima
 opinioe respondet suscipiens sacramentum. Secunda e dicit de qua
 sacramenti, etiam per se, quod intentione carat, quia dicitur e quod
 baptismi: e etiam in adultis sicut quia intentionis defectum ex parte
 ministri potest implere in adultis fides et devotio, quem aliter
 eundem suscipientem secunda e si quod de substantia sicut
 characteris sacramenti, unde ipsi magis arduo dea theologorum opi
 nio, quod dicit intentione ecclesie exprimitur per verba ministri, nisi
 ipse contrarium exterius exprimat, v. g. hoc dicitur et dicit. Et dicit aliter
 melius dicitur et dicit. Hoc autem theologorum opinio e certe opinio
 intentionis exterioris, quia posita suscipiens in actu de qua sacramenti,
 sed etiam de ipsius substantia et characteris amplius dubitare
 nullo modo potest.

quod ibi doctor angelicus beatus adversarios mirum in modum exagitat,
 hancque solam effugiam invenirent nimirum aperunt
 d. Thomam per intentione mentalem intellexisse actualitate ministri
 intentione, et per intentione quod subis a ministro prolatis et
 primam, intellexisse ministri virtuali intentione de qua
 moraliter certus e potest. Suscipiens cum ministro sicut agente
 videt et consequenter de sua salute certus e potest. Sed quam
 aliter hanc potest, et alienam a mente d. doctoris nemo e quod
 in prima fronte videat. Sicut quia falso aperunt d. Doctor

Duplex est opinio de intentione ministerii, una quod dicitur
 intentio actualis ita requiri ut si de se sit si sufficiatur
 sacerdoti: nemo enim unquam theologus speravit intentionem
 actualis in ministro necessariam esse ad utilitatem sacramenti
 nemo enim tam novus in theologia supponit, quod sit
 mentis corpus quod ad substantiam sacramenti eam requirit
 intentionem quod ex conditione atque imperabilitate humani ad
 atque ex verbis magis et vagatiōis impervia est, et propter
 impossibilitas. quod si doctor loquendo de duplici intentione
 ministerii, si agit de actuali et virtuali ministerii intentione
 sed de famula privativa intentionis in externa et interna.
 2do ubi doctor intentionem ministerii mentalem opponit
 ubi quod verbis exprimitur, atque si loqueretur de intentione
 actuali et virtuali nulla fore oppositio, neque enim intentio
 ministerii virtualis magis verbis exprimitur quam intentio
 actualis: sed autem tota et plena oppositio si loquitur
 de intentione interna et externa hoc enim in verbis a
 ministro prolata exprimitur illa verum manifestatur, sed
 et ait. cribonius in hinc in quibus delictis. quod si
 loquitur de intentione actuali et virtuali. quod loquitur de interna
 et externa quod loquitur de interna et externa
 3tio ubi doctor respondet ad objectionem quam sibi antea proposuit: obiectio
 à illa si in eo illud quod, alium supponit magis sequens et deest de pa
 salute, sine requiritur in ministro intentione actuali, pro sufficiat
 virtuali: ad obiectio per difficultas in eo sed est presens, utrumque
 cupiens secum esse potest de sua salute, si vult, sacerdos si responderet
 à persona et occulte ministerii intentione, pro hoc difficultas, hanc
 solentem si loquitur de intentione mentali et interna, quam necesse est el
 ceterum quam amplectitur, quod si sufficiat autem amplius sed si in
 bene sufficiendi de ratione sacramenti et conferendi de sua salute.
 potest esse à loquitur si doctor de actuali et virtuali ministerii
 intentione, de hoc ex ego supponens si sine causa dubitare de hoc cup
 agati de re tota maxima, nempe de salute, et malis minister
 suo in sacramento dispensandi intentione tam facile retinere potest,
 4to ubi quod explicatio mentem si doctoris qui in modo
 officium, et licet rationem interducat, nec ad obiectio opposita
 directe responderet, quod si mos si doctor, angelici. quod est
 2do eandem questionem hanc si Augustinus: l. 1. de baptismo c. 53
 ubi inter varias questiones quod sibi opponit, discutit et examinat

utrum valeat baptizari a nullo per jura collata, tam vult
 de hoc baptizari per collato, cui deest in ipsa intentione ministerii
 exteriori, vix dubitat. qd nullatenus dubitare si ad sit solutio
 intentio exterior.
 hoc argumentu bartholomeus ipsum e' furellis ut faleri in
 pulchre multum. Augustini in hac sententia e' valde
 obsequiu sic patet de sacris in genere pagina 331... vult
 An nullo dispimulamus, valde obsequia videtur et implicata
 ea in res. 2. doctoris sententia.
 Quid ex consuetudine ecclesie, ex hi item recurrit argumentu
 de symphonia ex parte ecclesie in probato p'p'ois 2da qd
 pro eadem opinio sigillat multiples r'as theologica.
 imo in quibusdam furellis de sacris in genere pagina 331
 tamq' de sumis ex notioe ipsius ministerii... cum inquit, mi-
 nisteriu sacris ministerii, si privata, sed publica sufficiat
 et ecclesie persona, nec suo, sed ecclesie committit non ac
 auctoritate legal, privata pro intentione falsa et erronea op'edi
 qd tractat inficere in sit. hoc potest in r'as de notioe in
 paginabatur Augustini. ai hoc tunc dicitur probat sufficere in
 ministerio intentione exteriorum, quia notioe intentionis
 exterioris publica. et ecclesie persona sufficiat, nec privata
 sua intentione, q' magis sit opus dei qd tractat inficere p' qd
 2da etiam in tunc sufficiat ipse furellis eamq' dicit ex nota
 et in sufficiat ipse sacris... sacris, inquit, hic a deo facta
 e' instituta, et tunc ea qd necessario debet ministrare ad qd
 conferenda, qd debet perficere, nec usus e' obca et male
 significans sacris: quippe publica et religioe symbola qd
 h'ent in unum religioe et coagulante et colligante, deo con-
 ferenti, et deo ad fidei defensionem se obligant: res a curis-
 modi ex se vim habent eamq' exerunt sacris ministerii pri-
 vata sua voluntate ea in tractare, aut potius ad hunc
 cogitant. sic v.g. sub notario publico, qd contractu qd lege
 et forma a ministro ~~publico~~ prescripta auctoritate desinit, r'ales
 contractus legal, licet eas in ~~us~~ qd legare notet, et iudex senten-
 tia pronuntians, ut rem absolvat, v'ca e' absolvit, q' am'is intus
 veniat ac renouet. h'nt qd r'as e' ministerii sacris nec conficit
 eiusq' notio e' effectu, cum o' necessaria observat, licet in
 notio aut sacris perficere, aut eius effectu conficere: celebrari
 enim per ita ministeria necessaria qd non e' publicata ipsius sed
 ex publica ecclesie fide ac intentione operantibus qd privata ministerii.

intentionibus confert ad sacramenta; quod licet in his noluit, se
noluit, se confert, modo, publice ecclesie intentione exhibet.
ai hoc e' quod non intentionis exterioris proprie intelligunt
theologi. qd' et est.

Quam denique dicit idem Suraclius ex proxi ecclesia, qd' eade
e' ac ratio ista. Quia ex consuetudine ecclesie talata. qd' et est.
quam demum dicit Conterponius ex incommodo qd' cum potest
ex omniore necessitate intentionis interioris. Et si personi pl.
Abundantia e' dilectio in toto regno catholico. Et hanc
sacramenta confirmatio, eucharistia, poenitentia, extreme
unctionis atq' ordinis; ai in illis in sententia necessitatis
intentionis interioris hanc contradicere. Soporari potest; cum enim
hypothesis contradicere e' involvens fieri pl. talata axioma,
posito possibile in actu nihil esse absurdum; supponamus qd'
ministerum malum hunc habet intentione, utinam ex malitia
aut in hoc agendum in his deinde sacramenta baptismi quem
confert infanti; qd' successus filii episcopi alicuius dilectio.
in hac hypothese; in sententia deversarioum infans ille
vere e' baptizatus; qd' nec vere ordinatus, quia baptismus e'
sacramenta. qd' et est presbiteri ab eo deinceps facti
nisi vere ordinati; quia episcopus solus e' minister ordinis
nisi laicus; supponatur unus ex his n' ordinatis, inobedientis, ibi
deinceps in episcopatu succedere. qd' in deinceps hinc
natus vere e' presbiter in tota diocesi; qd' ab his duobus
n' ordinati; ac potius natus vere e' et qd' pl. verus presbiter;
ai hoc posito nulla esset sacramenta confirmatio, eucharistia
et est in tota diocesi; quia eius huiusmodi sacramenta a solis
presbiteris percipi possunt. qd' et est.

idem dicit ad de toto regno, ac potius personi pl. totum regnum ex de fide
unius ministerii intentionis altero nupte in alium venire, qd' ab
fide e' qd' et est.

qd' respondet ad hoc argumentum insufficientis e', et non fide
in alia. scilicet seu pro sua providentia et assensu promissi
magna promittit, ut ita dicitur in regno per se. quia deus qd' e'
in promissione suam tenet. ecclesia ecclesia. ariverat. qd' quod
assensu, sed hoc malum avellere n' tenetur ab ecclesia in ecclesia
no, n' nationali; ut patet hinc ex exemplo ecclesie anglicane
qd' a fide deficit. qd' et est.

si committere. Sed hoc non est pro seculo in scripturis.
verum quod intentione et directio difficultate spectat; neque
non est ad validitatem tantum; sed minister accedat quod non
possit ad intentionem xbi et ecclesie non tantum ipsius sacramenti
Sed et ois sacramenti effectus. volentis; Sed sufficit ut intendat
facere quod alius et ecclesia vult per ministros fieri; ut
diximus: si enim bequeat minister quantum placuerit ad
intentionem xbi et ecclesie quod tenentur. haec et fidem eccle-
-sia, et ipsius. sanctitatem: quod falsum est; ut deinceps
patet quod et cetera.

Obi vero est con: tudenti seps. pp. can: g... Lquis ab solutio
sacramenti sacramento... ab solutio in serio sed joco ab solutio.
anathema est. ex quo can: he arguitur: illi non conficit sacramentum
quod non serio, sed joco agit: ad in sententia intentionis exterioris
minister non serio sed joco agit. quod non conficit et cetera.
R. L. est. ille non conficit sacramentum, quod non serio exterioris, sed joco
agit. Et est. ille quod non serio interioris, sed joco agit. Et M. alibi
in sententia intentionis exterioris. D. m. minister non serio exterioris
sed joco agit. Q. m. non serio exterioris, sed joco agit. Et. qd. de conf:
stare minister sacramenti pro agere non serio de pluri modo, in
exterioris, non interioris: agit non serio exterioris quanto agit in his
circumstantiis in quibus jocari iudicatur, et in quibus agens et proz
minister non agens; ut. q. si minimum aut in diffinitione agens.
pateatque in ipse se jocari declaratur; non serio agit interioris
quando exterioris eadem exhibet et vultum et habitum ministerii
serio agentis, interioris vero et quid se deinde quod agit.

Revera ille non conficit sacramentum quod non serio exterioris, sed joco agit. hoc clu-
et alio canonis. aliter falsum est; ille non conficit sacramentum, quod non serio
interioris sed joco agit; de i. possum interioris sacramenti veritate non solit, ut in
rda. q. tota ostentat.

quod in sententia intentionis exterioris minister non serio interioris agit, sed
et in exterioris serio agit: ad hoc sufficit, nec contrarium evincitur et
cetera canonis; et enim con: ibi agit de joco tantum exterioris, ut patet in ipse
de joco: con: enim ibi ex toto est exterioris, ut patet in ipse
et minister non serio sed joco agit. ut. q. si in ipse legitur exemplum de joco
nemo per jocum significatur: quod solus joco exterioris excludit, ad d. q. ad
T. con: ut manifestum est tam ex hoc quod eundem se pro sum et se in monio
palaviciini de quibus supra in statui. uno est humiliter falsum bona fide
con: ibi agit de joco exterioris et manifestum. sic enim haec de sacramentis
in genere pagina 290... nec est quod agens con: loqui de joco exterioris et

manifesto. falsus: neque id mirum videri debet. namque ad verum
jocum manifestum pertinet duntaxat voluit et potuit probare
in adversario cum hi talia et ignora, de quo ecclesia iudicare non potest.
quod si falsitas istis adversariis conciliis explorat, jocum tamen certum
nec de interno iudicare potuit. quod ex eo canone nihil evincit ad verum
sententiam intentionis exterioris. quod et est.

Insti. pro ai conc. videtur in illo can. explorat, jocum internum non exter-
num.
R. Solummodo in illo can. conc. explorat, vero dicitur dicitur jocum; de falsis
jocum internus est verus et proprie dicitur jocus; jocum enim exterior non est
nisi joci interni manifestatio quod et est.

R. S. Insti. ad cuius probationem D. et C. in illo can. conc. explorat, verum
et proprie dicitur jocum falsus exterior manifestatio. C. et C. quatenus
interius latet ab delictis per C. et C. ad insti. conc. D. conc. solutio
palea et dicitur manifestatio est enim in ipso falsitate sed nullo conc. non
iudicasse, neque iudicare potuisse de joco ministerii interni. quod rejicitur
jocum exterioris manifestatio.

Insti. deo ai conc. explorat, jocum etiam interius latentem ad delicta pertinet;
etiam conc. Insti. et can. ii. existit in ministerio intentione faciendi quod
facit ecclesia; atque intentione faciendi quod facit ecclesia, facit non potest
joco interno; ite enim non intendit facere quod facit ecclesia, quod intendit
tamen simulare et deidere quod facit ecclesia ai quod interius joco,
intendit tamen simulare et deidere quod facit ecclesia quod et est.

R. et C. Insti. ad cuius probationem et prima m. ex ipso can. et Insti.
ma C. ille non intendit facere quod facit ecclesia, quod intendit tamen
tam exterioris quam interioris simulare ac deidere quod facit ecclesia
C. et C. quod intendit interius tamen simulare ac deidere quod facit
ecclesia D. Insti. m. et C. conc.

Itaque duplici modo potest minister simulare ac deidere quod facit ecclesia:
exterioris ita ut ipse simulatio ac deidere exterioris appareant;
interius ita ut poenitentibus lateant ac delideant.

falsus est non intendere facere quod facit ecclesia quod tamen interius tamen ex
terioris simularet ac deidere quod facit ecclesia, et falso est non intendere facere
quod facit ecclesia cui interius tamen simularet ac deidere quod facit ecclesia.
porro quod intentionis joci interni quod dem simularet ac deidere quod facit ecclesia, et
deidere non potest quod non intendat facere quod facit ecclesia. Item quia simulatio est
deidere ministerii interni non debet veritate habere ex ipso D. et C. quod
minister interius tamen simulans ac deidens suo in exterioris agit, et quicquid
et resoluit ponere autem ecclesia exterioris: ai eo ipso quod ipse ponit autem
ecclesia exterioris eo ipso facit quod facit ecclesia ex ipso prima quod et est.

Et certe rem totam nactus evoluit Antonius videtur probat minorum. et per
eip. recedunt in ignis theologus in sua et leopmia disputat de jma
de laumbis in parte ubi se habet... duplex est in minister laumbis con-
stante et intentionis; una speculativa in intimis eius procedens respondens

De quo nullus propter ignem, nulungi calvini visiois apparet. Ideo
 hoc in iudicio ecclesie. atque ad actus, idcirco in iudicio ecclesie pro
 filiens. Denique sage, nullum illam intonam in ipis, nisi in iudicio
 delicta sunt: quia iudicium non obicit per uerum; nisi aliter ecclesia
 solita declaraverit, sed sufficit illam pariter ad omnes volentes pro
 cedentem. quod ille intona intentio quantumvis simulata et devota
 non influunt in sacramentum nec ibi officium est: solo illo practico et ad quos
 exteriorem proficiens intentio aliquid corpus ad sacramentum. quod et est
 factum. Et sic ai non per quod intonus labor dicitur a facit sacramentum.
 et non minister qui intonus dicitur, ab eo quod exterior dicitur in eo
 labor dicitur, quod impietati iungat si propter sim: quod minister exterior
 dicitur non facit sacramentum, a solio nec minister intonus dicitur
 videtur; si quidem hiogrius infidelitate sacramentum influere in ipso
 P. sine Reliquis arguntur minister quod intonus dicitur ab eo quod
 exterior dicitur, in eo labor dicitur, quod impietati hiogrius iungat.
 ai de hoc est minister exterior dicitur et dicitur in confiteri sacramentum.
 quod de fide facit minister intonus factum dicitur in confiteri ac
 ranti: quod falsum est et falsum aduersari.
 P. 2da et h. et h. et h. ad cuius probatur et h. si nireo solo pacifice
 dicitur minister exterior dicitur a minister exterior dicitur quod impietati
 iungat si propter sim; sed quod minister intonus dicitur habet quod ecclesia
 requirit, sub consensu verus ecclesia minister, et non de salute sacramentum
 conficiat ac conficiat: dam e contra minister exterior dicitur et dicitur
 in quod minister ecclesia, ac non de salute sacramentum salite conficiat sub con
 fite in potest. per quodam ultra gravitate et minister intonus dicitur
 reuatum habet quod in habet minister exterior dicitur nempe reuatum
 hiogrius; nec in dicitur et melioris conditionis minister exterior dicitur
 videtur, quia reuatum habet quod minus quod grave nimium reuatum
 nuditate sacramentum. uac verbo ille verus est ecclesia minister; quia
 ecclesia in iudicio de intonus ministeri dispositio, nec ad ipsas
 attendit, dummodo pro faciat quod ipsa facit. hic vero in confiteri
 verus ecclesia minister; quia pravam suam voluntatem man
 nifestat, nec censetur verus facere quod facit ecclesia. unde ipsum
 declaravit. dum quod intonabilem ad conficiendam uac sacramentum, ipsa
 a numero ministeriorum suorum expurgando. quod et est.
 factum. P. 2da atque ecclesia expuncta pariter et numero ministeriorum suorum minister
 intonus dicitur in iudicio anultima dicitur et dicitur et dicitur. P. 7 et h. et h.
 igitur in minister intonus quod sit. parabile dicitur ab ea quod a reuatum
 ponit utrumque sacramentum exterior: ai intentione a rebus exterioribus
 ministeriorum dicitur et parabile in habet minister intonus dicitur; eam enim
 totam habet quod uult. quod quod ecclesia exterior ponit. quod et est.
 P. 2da et h. ad notandum: in: intentione a rebus exterioribus sacramentum ministeriorum
 dicitur et parabile in habet minister intonus dicitur id est rebus sacramentum
 exteriorem ponit in ipso aliquid voluntatis utrumque huius aliquid intentione
 indeterminate dicitur et h. in: huius intentione determinate legitur quod
 par et etiam expit uere: dicitur et h. in et conf.

Exidem con. Tudent: in eo canone exigat in ministerio intentione gasti
distincta et separabilis a ritibus exterioribus sacrorum, possitque; alioquin
equivocantur propterea fore intentione exigere, ut sit per et necessario
tam actio externa ecclesie conjugata.

porro minister intentione dividens non habet quidem intentione distincta et se
parabilem a possessione ritibus exterioribus sacrorum, eo sensu quod minister
si sit mentis compositus, supponit non possit actio ecclesie externa, sine alijs
voluntatis actibus, ac proinde absque intentione saltem externa.

verum enim vero idem minister per actio ecclesie ponere sine ea intentione
quod par est, quam exigat si conc: gavige non ignorant Catholici, ut in summo
cum enim minister multiplici modo ritibus ecclesie ponere possit, si sine brevis
cognitioe illius quod agit, si modo memoretur quod agit, si in hoc actu agatur,
in quibus ut quisque ecclesie minister agere non videtur. hinc est quod conc:
in minister exigat intentione saltem quod facit ecclesie, si qualem
exige videtur, quod, cum brevis cognitioe illius quod agit, et modo brevis vel
ritibus ecclesie externis ponere, ut etiam debetis circumstantibus, quod sane intentione,
usque in hoc, separabilis a actio ecclesie externa. quod ex eo quod
conc: exigat in minister intentione respectu et separabilem ab actio
ecclesie externa, si legitur quod exigat intentione interna, aut recusat in
intentione externa ibi talia modo expositum quod est.

imo vox talis quam consultoria ex canone ecclesie constituta est, et jam deinde per
pontificis Eugenii 14^{ti} per causa ad id manifeste ostendit, hanc esse hinc mentem
ad hoc: scilicet quodammodo per idem minister ecclesie interna, aut saltem, per
calerat bene de possessione sub illa et signe sacrorum conficiat et congrua per
ipsa saltem requirit intentione interna, ut videtur summa conficiat, quod est.

ob id etiam summo pontifici Alexandro 8° in per 30 et una procer quod die
7ma Septembris anni 1690 proseriptis Summis pontificis. hoc est 28...

unde Bullis collatis a minister quod ad utrum externum formam quod
sandi observari ritibus vero et in corde suo quod se resolvit si intendit facere
quod facit ecclesie de hoc procer ipsa intentione exterioris sententia quod
ab Alexandro 8° de damnata fuit quod.

R. et. mi. imo quia proseriptis Lutheri sensum patet per se recollit, si ista
procer in sensu generali intelligatur, sicut valere Bullis procer
ponatur aut observari ritibus exterioribus, de hoc proseriptis Lutheri sensu sicut
manifeste incoluit: hinc merito ab ecclesia proseripta fuit, quia enim
et ecclesia procer aliqua damnari requiritur, ut illis in parte falsa
sufficit si procer aliquem aut erroneum sensum recollent ac proseriptis.

hinc inter quod, quod est Quoniam procer hoc 21... multa excommunicatione
improba id debemus ab officio dehereri... damnata fuit quod si de officio
essentiali intelligatur, verissima est, sed in sensu obvio et generali
merito proseripta ita et allata proseriptis merito proseripta fuit
usque proseriptis Lutheri sensu induens, asserendo valere Bullis procer
hoc 21 modo etiam inimico et jocoso observari ritibus exterioribus.

200 quia merito damnari potuit illa procer in parte et si damnata

Calharini sententia. Item in alata proce si assignati proce
go observari debeat rectus usus exterior sed quomodo honorati cum deo
Ostendit usus observari perinde e hoc a gando a sententia Cal-
harini nihil. nemo a si statim in videri nunquam calharinus
aut ipsius sequaces affirmaverunt valere capitulum quocumque modo
observari usus ipsius exterior sed et modo go observari et goni
decal assignati. nimirum go ponit deat modo sicut et in debitis
circumstantiis go dari potest ista proo quidam autem sententia go.
proo obscura et ridicula foret alata proo in sententia proo
exterioris ^{impugnata} alata proo in sententia interioris exterioris duo et
contradictoria enuntharet. item resolvere quod si faure god
faure ecclesia et simul si resolvere quod si faure god faure ecclesia
proo contradictoria, ai si vera est ista proo in sententia interioris
exterioris nimirum quod si resolvere quod faure god faure ecclesia
et simul si resolvere quod faure ecclesia si resolvere quod
si resolvere quod faure ecclesia si resolvere quod faure ecclesia
ecclesia resolvere quod si faure god faure ecclesia quia quod
si resolvere ponere ritum ecclesia exterioris ita et in debitis cir-
cumstantiis ai vero et in debitis circumstantiis a solve
quod si ponere ritum ecclesia exterioris in sententia interioris ex-
terioris e quod si resolvere quod faure god faure ecclesia ex proo
nimirum si in sententia interioris exterioris si vera est ista proo
nimirum quod si resolvere et simul si resolvere quod faure
ecclesia go duo contradictoria enuntharet go foret obscura.
Proo ridicula foret ista proo in sententia interioris exterioris quia si
vera est ista proo in sententia interioris exterioris nimirum quod faure
ritum ecclesia exterioris, ritum et ai diceret, nolo facere ritum ecclesia
exterioris. hinc simile foret mercatori, qui in generali benepate, de mercis
suas in mare posuit, diceret nolo mercis in mare proicere, god nolo
foret, god dicit dicit, vellem proe mercis in mare si proicere sed gem-
madmodum hoc vellet ab in immedit gominus revera mercis suas in mare
proicere, ita et bellitas gambare proo nimirum si conficiuntur sacrorum
aut produendi eius effectus, si immedit gominus revera conficiuntur hu-
milia proo go volentate nati et effectiva hinc vult ponere et
nihil ponit ritum ecclesia exterioris. item nimirum in alata sigillat.
simile foret hoc, si, dum ad ignem avertit, dicit nolo calcare, si aut
hoc, si ignem ad strubam cum admovet dicit nolo eam comburere.
go in sententia interioris exterioris ridicula foret ista proo: aliunde
ab illa sententia in imensu distat, si hanc Lutheri sententia reddat.
go nimirum a e si damnata fuerit quid id eius fuerit a mala ten-
tentia interioris exterioris. go et al.

200. moralis intentio dividit in explicitam et implicitam, absolutam et
 conditionatam; intentio explicita ea e' q' quis aliquid expresse intendit, impli-
 cita vero e' ea q' quis aliquid n' in se sed in alio intendit, h' caracterem
 baptismi intendit implicita, q' intendit pueni baptizare, eo modo q' in
 eulogia baptismi dicitur, intentio absoluta ea e' q' quis aliquid intendit
 absolute sine ulla respectu aut limitatione. intentio a conditionata
 ea e' q' quis aliquid idem intendit sed sub certa conditione, conditio
 vero i' e' si vel ex parte voluntatis, et in mente ministerii, s' ex
 parte ritus exterioris et huiusmodi; si nimirum, si novit veritatem
 sacrosanctam; modo minister hoc huiusmodi generaliter docet minister eulogia
 et huiusmodi nam et formam generaliter et in debitis circum-
 stantiis, si idem, item conditio cadit i' in parte exteriori
 ritus s' n' si n' cadat in partem interiori ritus n' novit factitatem
 sacrosanctam, huiusmodi cadat in partem exteriori ritus, puta, si vel
 laudem baptismi confuat sed n' adhibere explicitam invocationem
 sanctissime trinitatis.

Conclusio
 In ministro Sacramentorum non requiritur intentio
 Actualis, non Sufficit habitualis Sed virtualis

P' ima pars illa intentio n' requiritur in ministro, q' habitata eadē
 virtute humanam moraliter respiciat i' habito ratione intellectus humani
 in ministro humanam moraliter respiciat huiusmodi actualis intentio;
 sed i' virtute per se respiciat, q' obnoxia e' menti humana, magis
 i' virtute habitata imaginandi, et n' i' virtute intellectus, q' dicitur dicitur
 virtus incognita ex exemplo deficiat, q' e' dicitur.
 Probatis e' d. Thomae 2^a 2^a q. 104. art. 1. ubi sic dicitur... n' e' dicitur
 q' p' in hoc potestatis, q' n' p' in intentione, cum hoc o'ult multi
 intendere, inquit alia cogitare, idem istud psalmi: cor meū dicit
 sequitur me. q' e' dicitur.
 P' 2^a pars illa intentio n' requiritur i' ministro, q' n' influit nec i' p'
 fluere p' in actu sacramentali: a' intentio habitualis, h' p' dicitur;
 q' idem nec in se nec virtute sua sufficit. q' e' dicitur.
 Et certe illa intentio n' sufficit ad sacramentum q' instructus hoc n'
 censet. humano modo agere: ex ministro sola intentio habitualis
 instructus n' censet humano modo agere, ut patet etiam et dicitur
 ex his, q' i' gemitu intentio habitualis docentur, nec s' libere aut
 humano modo agere censet. q' e' dicitur.
 idem dicitur i' de intentione interpretativa; q' nullo modo existit
 nec in se, nec virtute, ut patet nullatenus a voluntate elicitā
 q' e' dicitur.

P. 3ta pars primo quia in ministro requiritur et sufficit aliquid
 intentio; ad in ministro nec requiritur actualis, nec sufficit
 habitualis aut interpretativa. 2° sola requiritur et sufficit
 intentio virtualis. 3° quia illa intentio sufficit, quia minister
 libere humano modo, in eo modo quo sibi possibile est agere
 censetur: ad cum intentione virtuali, et libere, et humano
 modo et eo modo quo sibi possibile est agere censetur minister.
 4° sicut:

Dico licet in ministro requiritur habitualis: si autem habeat
 glo in foran: aperit valere legitime a beato colat. 2° sicut.
 R. et conf. quia multi est discrimen inter laicum et clericum, hic laicus habet
 qualis intentionis capax est, ille et virtualis et etiam actualis; quia etiam
 aut etiam deditur in for etiam etiam est. et multa parva sunt
 a homo adultus, a clericus non hominem, quia etiam aliter
 in quo minister dicitur, hic est habitus qui legitime 2° sicut.

Numerus 2us De Sanctitate Ministerii Sacramentorum

imo donatista existimaverunt sanctitates in ministro requirere validi-
 tate sacramentorum. tunc ad hoc requiruntur iura et honestas et peccata:
 foris aliquis oculis collata; 2° modo a ea modo sic collata videntur
 quia puritate publicis confitentur.
 Idem vero in foran a se iudicium pendit eumque amplex. sicut in:
 ruciani hinc quod habet, videntes, aligeres, 17. sicut Wiglesit
 et tunc 16. sicut analogia.

Conclusio Valent Sacramta a ministro rite Collata.

Est de fide
 P. 1° ex con: tudenti. sicut 7. can. 12. si quis docent omnino in peccato mor-
 tali: existerem modo ad spiritualia servavit in consensu aut consensu. hic
 regit analogia et
 P. 2° ex con: constanti. in quodammodo, quod et proposita hoc Wiglesit
 proo sicut 7. sicut. si quis episcopus si sacerdos existit in peccato mortali, si or-
 dinali, si confecti, si consensu, si legitime, 2° sicut.
 P. 3° ex con: Augusti. collata in foran: legitime, inquit, collata est galis et
 alii in cuius possessione datur; si galis, si ille peccatus ministeria datur. 2°
 validitas habet in pendet a sanctitate ministerii.
 P. 4° ex con: sicut, penales; ad honestas valide confecti et confecti sicut
 ut in legenti sicut penales, 2° sicut.
 P. 5° ex con: sicut, penales; hic in responsio ad consensu, vult gary
 2° sicut 7. sicut. sicut, penales, vult, sicut, sicut, 2° sicut. sicut
 sicut in adulleris, sicut de hoc forma sicut, sicut, de beati, comunio

quod non nova res e; inquit, ut rebaptizandos eos etiam eos qui
ab haereticis ad ecclesiam pervenerunt, cum mult. iam anni post
longa aetas, ex eo sub Agrippino bono memoria viro convenientes
in unum episcopi plurimi hoc statuerunt. idem testatur August.
C. 2 de baptismo C. 7. et Iulianus eius coetaneus ad hunc modum
rationi gratia circa medium sibi Pauli. Iulianus e, et quidem a plurime
D. Cyrillus, cum plurimis episcopis etiam in Africa, et in Italia
sanid, q; hanc doctrinam confirmaverunt in duobus conc. ea de re
Carthagine celebratis, q; in eis in eo conveniebant cum catholicis
unitate et disciplina servata, et in legitime suscepti e, deiani n
pl. et docet D. Cyrillus C. de irregulari ecclesia
200 D. Cyrillus misit ad Carthagenam per exemplar Iulianum
quintola 201 conc. Carthagenensis per eos episcopos, eos adhibere
recipere sumus pontifici Iulianus imo verus Iulianus ne eos
hospitius recipiant. Ita resp. et familiaribus et ad in capadocia
episcopus in Epist. ad D. Cyrillum... legatos, in hoc usq;
nil inquit, ut eos nec ad summum saltem eccl. loqui commisit admitti
ferat; ad hoc et usque fratrum universa, ne quis eos in
domum suam recipiat, ut venientibus n. solum pace et communio
sed et fectum et hospitium negantur. Ipe Iulianus usq; in fine
Iulianus onerato profumenda e, ut legatos officianos ecclesiarum
declinaret, id ne eos hinc exciperent, nisi errori ipsorum vavere vide
retur. per Iulianum ad D. Cyrillum, q; amplius n. exstat, sed
cuius reperunt fragmenta per Iulianum quod D. Cyrillum, profumenda
quiddam q; ad profumenda usq; hae verba habent... si quis a e q; exange
habet: veniat ad nos, nihil inveni nisi qd. b. ad hunc e, et manus
ide. imponat in poenitentiam.
Iste hae response accepta cogit. D. Cyrillus ad hunc concilio
Carthagenense in eo erant 80 episcopi, q; agitata in hanc
religiosam causa eam ad multo a prioribus punctis, n. ad
fidem pertinere, q; existimare merito profumenda e. idcirco
nulla habita rabe alteram e, Iulianus: duo priora conc.
Carthagenensia confirmaverunt, atq; ea de e. arbitrio fecerunt
firmiliani eparet episcopi, q; statim congregatis ob i:
viliis, capadocia, et galatia galatia episcopis, confirmavit
deum hunc D. Cyrillum et episcopos africanorum in conc. pro
nient. contra Cataphigas habito ano 238 in eo constitutum
e, nil eorum q; ab haereticis facta st. precipiendum e ab
ecclesia catholica, ordinato, q; hunc Iulianum, manus in
officio alius, et sancti g. ad hunc hunc ad hunc
Iulianum invalidum e.
His in concilio pro notabili pauca de sentienda conveniunt
primo abum ad validitatem baptisii, aut eorum hanc

Sacramentum quidem habet sed non eius effectum, hinc de iis dicit Augustinus: cum redeunt ad ecclesiam, sunt baptisimus in valore ad vitam, quia antea laborabat ad mortem.

Solutio: primo nemo potest esse contra ecclesiam ministeriis usurpatis aliquid quod non sit sua potestas ac sui iuris: ac haeretici confuentes baptismum usurpant aliquid deest: quod est verum.

Respondeo: neque enim haeticos excipiuntur deus cum potestatem dedit etiam mulieribus et obsequibus, confuendi baptismi sacramentum, unde illegitime quidem sacramentum baptismi confuunt, sed legitime tamen confuunt sine hoc Augustinus: De baptismo et ceteris... nos de eos haeticos; baptismum non iuste et legitime potestatem concedimus, non potestatem a non potestatem dicere cum sacramentum dicitur in evangelio verbis quibusdam. quod est verum.

Interdum ecclesia, quod sola est sponsa christi, filios parere, principaliter et longe magis potest, quod est baptismus, quod est spiritus sanctus, genuatio valet quod est sacramentum christi, sponsam scilicet ecclesiam.

Respondeo: confuunt valet quod est sacramentum christi, sponsam scilicet ecclesiam id est quod est baptismus, renascuntur virtute et merito christi, quod est ecclesia sponsa, id est quod est virtutis generationis potestatem committit. Et id est baptismus, valet quod est ecclesia, quod est in ecclesia christi confuunt, quia quod est baptismus ante ab usque quod est christi, una sunt tamen spiritualiter, et matrem habent ecclesiam, et virtute ecclesia, quod est virtutem et effectum sacramentum, utiuntur ex merito christi, et virtute ecclesia, quod est virtutem. Sic respondet quod non potest esse haeticus, si haeticus non habent virtutem, quod est virtutem dare non potest, nec potest effectum sacramentum, quod est virtutem.

Respondeo: si est, respondet quod non habet aut sua aut aliena virtute et potestatem. Quod sua non habet virtute et potestatem christi, et concepta non potest dare virtutem. Sua virtus virtute et potestatem christi, aliena scilicet christi non habet virtute et potestatem christi, confuunt.

pondeo haeticus quidem virtutem dare non potest, quia non est virtute, et virtute. Si dare potest non est christi et ecclesia, non enim minister tamen virtuti quod est virtutem, sed potest virtutem sacramentum cui est virtutem christi, dicitur est quod est haeticus, antequam deinde ad quod est virtutem minister. quod est verum.

Solutio: quod baptismus sanguinis, potest usque quod est ecclesia ecclesia, quod est virtutem, nec baptismus aqua.

Respondeo: si baptismus sanguinis, potest usque quod est virtutem christi occidendi, licet quod virtutem virtutem virtute ecclesia. Si haeticus est virtutem et virtutem in haeticus, interdicantur, ipsi non potest, id est virtutem est de baptismus aqua, potest infanti etiam, ab haetico aut haetico confuunt. quod est verum.

Solutio: quod ecclesia ecclesia nulla est virtutem, ac haeticus. Haeticus ecclesia, quod est virtutem, quod est virtutem, ac haeticus, ac haeticus, ac haeticus, quod est virtutem, quod est virtutem, quod est virtutem.

Respondeo: si ecclesia ecclesia non est virtutem, sed est virtutem virtutem virtutem.

Ceterum de infirmo merito salubris si est et cetera.
 Eodem modo sicut et in ecclesia membra salubria et
 aliter concluditur in baptismo, quod est instrumentum salutis
 et in salute, et tamen pergam quod sicut in ecclesia inque
 dicitur, si non est aliud aliquod, quod in ecclesia ecclesiam
 igitur cum suam virtutem ex se meritis et ex eius virtute
 hoc facit et retineat licet ab extraneo quibuslibet et
 non habet nisi in se ipso ex opere operato per se
 hoc est baptismum facit membra ecclesie; si vero abiecit
 si fuerit in se ipso, imponit alium characterem. qd est.

Conclusio 2da
 S. Stephanus baptisma sub quacunque forma
 Crucis ratum habuit, ac proinde in errorem Cyriano
 Contrarium non incidit.
 P. primo ex confessione ipsius Hieronimi in epistola ad Cyrianum
 ubi sic opinatur: Stephanus exibat ex adverso ut subat illud
 quod dicitur, quod non subat quod dicitur est, quis illud si baptizavit
 eorum si baptizatus habebat confessionem potest invocata trinitate
 nominum patris filii et spiritus; ex quo patris clarum planum est
 Stephanus non indidisse valere baptismum sub quacunque forma
 sub ea quae invocatur trinitas nominum patris filii et spiritus
 hoc sola est ecclesie forma. qd est.

P. 2da opinio S. Stephanus et cetera ex D. Hieronimo innotuit cor:
 prefatus; et Augustinus epistolice traditionis; sic et hactenus
 contra donatistas... consuetudo illa quae Stephanus... exponitur
 Cyriano ab eorum scriptoribus: traditio et eorum innotuit
 credenda est: ai enim ratum habuit S. Stephanus baptismum
 collatum sub quacunque forma etiam adulterata quibuslibet quibuslibet
 si est innotuit consuetudinis ut traditio et cetera. quibuslibet
 aliquid idcirco sic concluditur Vincentius Lirinensis in commentariis
 C. 1. q. 1. quis ergo bene enervat negotium exibat, sententia est antiquitas
 et consuetudo est novitas qd est.

P. 3da ex nota in causa re-baptizatoris diversa fuit tota ecclesia
 Stephanum inter et Cyrianum ai hoc posito tota simul ecclesia
 errasset si S. Stephanus incidisset in errorem Cyriano con:
 trarium, igitur nulla ex parte et veritas, sed inter utroque
 sententiam. qd est.

P. 4da sumus prohibita Benedictus 12. sapere in sua responsione
 fratricellus, S. Stephanum circa baptismum errasse qd est.
 P. 5da auctoritatem Benedicti 12. bene temporis gaudet scriptis ad
 fratricellos in eadem cardinalis, non valere in hoc aduersus argumenta
 iam illa. qd est.

Conclusio Ubi quis Sacramenta omnia, exceptis poenitentia Et matrimonii Sacramentis, valide recipiat sufficit intentio exterior.

Primo in major in subiecto ad validitatem sacramenti requiritur intentio, iam in ministro, licet in sua voluntate ad validitatem sacramenti requiritur scilicet, nimirum materia, forma et perfectio. materia nimirum cum intentione facienti habet quod facit ecclesia, ne illum facit verbum de subiecto. ergo si major requiritur in subiecto intentio iam in ministro; si ea probatur in ministro sufficit intentio exterior ad validitatem sacramenti. ergo et in subiecto.

Secundo ea contenta unanimi cum theologorum opinione et ex gratia hoc in ecclesia ad validitatem sacramenti sufficiunt: poenitentia et excommunicatio et si antea subiecto potuerunt, sufficit intentio habitualis et interrogativa. ergo et factio intentio exterior.

Quod et Innocentius III. in decretalibus lib. 2. c. major de consecratione et eius effectibus et consuetudo ab archiepiscopo auctoritate de consecratione a mensuris dominicalibus, exortibus, ac celebranti budoale et in responsis... potest quod inter iuribus et iuribus coartibus et coartibus alii si aliquid deprehendunt; quod in quibus tenentibus et de suspensio videlicet abbatibus, et ne de hinc inde inveniatur, baptismi sufficit sacramentum, scilicet: licet et si quibus videtur ad baptismum accedere. Caracolum sufficit abbatibus in preceptis, et in preceptis conditionaliter volens, licet absolute si velit cogendus est ad baptismum. - variam fidei abbatibus: in quo casu deest intentio. decretum concilii Tridentini, ubi dicitur, quod etiam eundem ad abbatibus cogentibus. et licet factum est temporibus abbatibus principis. scilicet: quia in consuetudine sacramentis divinis et spiritualibus, et baptismi. quod in preceptis et in preceptis videtur esse, et in preceptis dicitur abbatibus partibus, oportet et fidem quam necessitate suffragantur, tenere cogentur... in quo decreto videtur ad baptismum abbatibus, quod fidem necessitate suffragantur, et vera abbatibus abbatibus in preceptis suffragantur, si ibi aliam quam intentionem abbatibus habere suffragantur. quod in intentione videtur facientibus et intentionem conditionalem. ergo et abbatibus. Quod et in preceptis videtur ad baptismum accedere pariter abbatibus et intentionem in preceptis suffragantur: si per eos quibus videtur ad baptismum accedere videtur in preceptis. licet et in preceptis ore consuetudine et corde dependentur, licet eam ait...

obtus ipsam adhibere. Si sciendum, inquit, quod si requiritur
 in adultis voluntas absoluta sufficiens, quod ecclesia confert.
 Sed sufficit voluntas conditionata licet in voluntariis mixtis,
 ... etideo sufficit coactio sufficiens, ita quod principium liberi
 eccle nihil confuente vim pappo / et cum aliquis reclamans
 inegititer violentus: hunc talis nec sacrum sufficit, nec rem
 sacram; si a se coactio induens talis sicut minoris flagellis
 ita quod baptizatus potius eligat baptizatum. Superest quod
 talia rati; tunc sufficit sacrum; sed non enim sacrum; ubi
 doctor angelicus eorum exterioribus per minas et flagella
 subiacentibus ecclesia opponit illis quod reclamantes, et pot
 ritus contra dicentes violentur inuigantur quod nec sacrum
 nec rem sacrum sufficit aperit; illos vero sacrum. quod
 quidem eadem quod illa de qua inuocatus est, et
 eodem modo soluta. quod est.

god spectat Claspam ex uncto iupr sacri pontificis gregarii 13 nulla
 fas. Difficultate: quia inde debet Claspam illam exungere vo
 luit tamus pontifex ut non definitur quod in hedeo agitata go.
 Inq: nemo pot inuitus baptizari; at quoniam consentit inuitus bap
 tizari. quod est.

Pr: d: est: nemo pot inuitus baptizari absolute et si in ritu ecclesie
 exclusionem non consentiat. Et: nemo pot baptizari inuitus idem quod et in
 ritum ecclesie exclusionem consentiat. Et: ad quod inuitus non consentit
 idem quod et in ritum ecclesie exclusionem consentit. In alio
 inuitus idem quod et in ritum ecclesie exclusionem consentit. In alio
 porro quod inuitus idem non consentit idem quod nec etiam in ritum exclu
 sionem ecclesie ille inuitus baptizatur, nec rem sacram nec ipsum sacrum
 em sufficit: quia eo ipso quod non consentit se subicere ritui ecclesie ex
 clusionem eo ipso reclamatur ac positus contradicit. ab vero quod inuitus con
 sentit idem quod sicut in voluntariis mixtis, et al. D. Thomas, et

se subicit ritui ecclesie exclusionem, eo ipso sufficit sacrum hui
 characterem sufficit characteris imperium ut ait Innocentius 3. ab omni
 quod minoris et dupliciter attribuit ad sacrum, ipsum non recipit quod in
 falsum e ex eodem Innocentio 3. quod est. hae solutio e ipsius tumuli
 aduersarii nostri hae in parte pagina 99 de sacris in genere ubi ait
 ... eos quod debet inuitus secundum quod sicut quod minoris et voluntatis ad
 docendum, ut magis eligant baptizari quam cruciari; eos inquam legem
 conditionaliter volentes valide baptizari; ac si popa potestatem libere
 oblatam violentiam obtendant, nihil eius ad eandem legem obferunt
 cogendos esse; quia sufficienter in baptizatu consentiunt.
 ubi ex l. augusto c. 4 de baptizato c. 27 ubi ait valere baptizatum

quod parvulus cum alio propter respondens, alii pro eo qd respondere
 pl alius respondeat si illud vellet qd dicitur
 R. d. comp. quia ideo. Doctor aperit si valere baptismi dabitur
 qd p[ro]p[ri]o e[st] respondere et si vult, quia p[ro]sumitur et qd idem me
 ubi ex voluntate illius cum si facere etiam voluntatem ritus ex
 lenonis ecclesie suscipienda ac p[ro]inde si facere si yffamintatio calumnia
 200 hu[ic] q[ue]stio[n]i s[er]vatur a theologis. p[ro]mo alia sacra[m]ta fide suscipi re-
 vifant. 200 utru[m] licet sacra[m]ta p[ro]curatoribus ac ministris, qd d[omi]no duob[us]
 licet et scholis absolventur.

Solutio I.

Duplex e[st] vitio una intentionis, altera preparationis, de illa habemus
 satis superque tractatum e[st], iam de fide de sola preparatione d[omi]n[u]m.
 200 fictio preparationis nil aliud e[st], q[uam] defectus dispositionum
 in subiecto unde fit ut subiaciat licet p[ro]curatoribus qd
 sacra[m]ti effectum si characterem impedit

Conclusio

Remota fitione revivifit
 Baptismi effectus.

P. ex S. Augustino c. 1 de baptismo c. 17. qd ante data e[st] bap.
 tismo: valere incipit cum illa fictio verari confessione revivifit
 talis sacra[m]ti. de qd ibi legitur. D. dicitur e[st] i[st]e falsus. Sacra[m]ti substantialis
 e[st] ille falsus qd effectus, utrum respicit. p[ro]mo ex augustino Baptismus h[ab]et
 hunc potestatem h[ab]ere effectum hunc. Sed h[ab]et utrumq[ue] p[ro]curatoribus, cum verari con-
 fessione fictio illa revivifit. qd e[st] d[omi]n[u]m.
 Item p[ro]pter ea convenientia comp[er]itur ob[is] saltem sacra[m]ti qd characterem
 implimentat
 Item t[er]cia videtur d. thomas q[ui] dicit. Sacra[m]tum baptismi e[st] q[uod] d[omi]n[u]m
 si hoc: ideo si e[st] mortuum in vultu qd h[ab]et characterem baptismi. unde
 d[omi]n[u]m h[ab]et effectum q[uod] d[omi]n[u]m h[ab]ere p[ro]t. et temp[or]e vultu ut ita d[omi]n[u]m
 ac effectum hunc producant, unde q[ui] d[omi]n[u]m credit vera confessio seu
 p[ro]curatoribus solit[er] ille q[ui] effectum sacra[m]ti impedit ab eodem m[od]o:
 p[ro]curatoribus baptismus p[ro]curatoribus originat[ur] remittit et p[ro]curatoribus p[ro]curatoribus, et p[ro]curatoribus
 remittit p[ro]curatoribus. qd e[st] d[omi]n[u]m.

Solutio 2.

prima duplex peccata alius occultis, alius publicis. peccata publicis
 e[st] si q[ui] d[omi]n[u]m ab ob[is] e[st] longe majora parte vultu cognoscitur si
 q[ui] d[omi]n[u]m in vultu e[st] ab illo cui committit talis delatatur. si primo modo
 cognoscitur dicitur peccata notoria publicis et notoria ista vocatur
 notoria facti; si 200 modo cognoscitur dicitur etiam peccata notoria

52

publicus et ita potestatem vocari notorietas juris. peccatores no-
 toris publici. hoc habet de iurisdictione et excommunicatione, talis est. l. ubi
 heresi. et al. et hoc notorietas est juris. peccatores notorietate facti
 publici est publici concupiscere, latrones publici, homicidii publici,
 infamarii hystriotes seu Comedi. et al.

2do quod si est etiam peccatores publice iudicibus consideranda sunt
 Sacramta. peccatores enim etiam occulto occulte peccati. deneganda est. si
 nota, quia bene videtur est unde beneal ministeri auctoritatem difamare
 modo in peccatores confessio si cognoscatur.

Conclusio
 Peccatori publico deneganda sunt non
 idem occulto.

P. prima pars quia dum agitur de gloria dei, de reverentia sacramta,
 debita, de precepto indelictabili, et nunquam profanando, de debito
 ecclesie obsequio, nihil dicit responderi, neque metus ipsius oratio
 neque bonorum omnium publicitatis. igitur cum peccator publicus ecclesie
 scandalum publice deseruit, hoc scandalo fideles offendunt, et
 ecclesie leges publice violantur, in et publice et private a sacrosanctis
 ecclesie sacramta oio curandus est. neque mutatur est de amittit bono
 famam ipsius cum nullam habeat bonam famam ut pole publice in:
 famis cum sit publicus peccator. qd. et al.

2da pars in exemplo ipsius. Et quia uno peccatores in coena.
 2do est confessio ecclesie iuris et merito illud peccantis. Obio quia
 peccata occultis huius ius ad bonam famam, ut pole non est amittit,
 unde ea si sit nisi iniuste privari, et difamari: neque es in casu
 communis ministeri peccato accidentis ad sacramta, quia ut a mi-
 nisteri publicum legat, deponit licentia prohibita et opumit
 publica de hoc illa licentiam et opinionem et consequenter agit.
 deinde si nisi iuxta exemplum ubi et in ecclesie mandatis agit. qd.

Questio 4ta
 De Effectibus et proprietatibus Sacramtorum.

Caput primum.

De Effectibus Sacramtorum

Agemus hic de effectibus sacramtorum sum novum sum velis legis.

Articulus
De Effectibus Sacramentorum nove legis.

Duplex sacramentorum nove legis effectus nimirum gratia et character.

Paragraphus
De gratia Sacramenti.

Duplex generis est sacramenta alia dicitur materialia, alia vivorum per simul
et illa gratia sanctificantem conferunt; illa in gratia immo, ut dicitur, simpliciter
simpliciter conferunt; et dicitur dicitur sacramenta materialia; illa in gratia
baptismi et similibus; illa est sacramenta vivorum appellatur gratia dicitur
sacramentum quod conferunt; aliter dicitur gratia immo dicitur sacramentum.
in punctu materialis huiusmodi dicitur et cum bono fide accedenti ad hunc
eucharistia remittitur ex d. Thoma et potius dicitur sacramentum
in hunc sacramentum gratia immo.
2do generis unum est sacramentum gratia sanctificantem habituale pro-
ducit a bono et dicitur gratia, sed sub e cujus materia. Et dicitur sacramentum
appellatur; si gratia remittitur gratia sacramentum confirmatio, per substantiam
sacramentum eucharistia et huiusmodi de caeteris. Item huiusmodi gratia immo
venit. Immo dicitur sacramentum gratia conferunt. Ideo dicitur gratia conferunt ex
opere operato. Quia dicitur gratia conferunt per se in modum. Quod huiusmodi
sacramentum absolventur eorum fides.

Conclusio prima
Sacramenta nove legis gratiam Sanctificantem
proxime et immediate conferunt est de fide.

Primo ex conc. Trident. cap. 7 et 8. ... qui dicitur sacramentum nove legis si
conferunt gratia quam sanctificantem aut gratia immo si ponentibus dicitur
si conferunt. ... anathema sit qui dicitur. ... qui dicitur si dicitur gratia immo.
... modo sacramentum anathema sit qui dicitur.
P. 2do ex d. Thoma in 4to dicitur. ... 2do dicitur. ... 2do dicitur. ... 2do dicitur.
... in sacramentum quodam instrumentalis virtus ad inducendam
gratiam quod est sacramentum effectus. 2do dicitur.
P. 3to multiplex ratio theologica immo ratio fatentur huiusmodi infantes in
baptismo sufficere; etiam si nulla in eis existit fides ad potentiam
et applicatorem baptismi. quod baptismus sufficit conferunt gratia, nec aliter infan-
tes ad excellendam fidem quod ipsa sufficit. Sed omnia sacramentorum nove legis
eadem ratione, virtus dicitur. quod dicitur.
P. 4to occidit de amantibus, de mente captis et morbo, quod anathema baptismum
in alia sacramentum nulla sanctificantem
2do ratio sacramentum alio modo dicitur. ... dicitur. ... dicitur.

haent in subra fidei et hoc salvanur. ad locu suo obiectum
 p[ro]p[ri]e respondet dupliciter imo per baptismu id e[st] per locu ex
 benedictione independenter a verbis locutione respondente usque ambo
 inteli n[on] haberi iustitiam sed per locu[m] s[an]ctu[m] cum aucto, quia n[on]
 nisi ex aliq[ua] consuetudine subra baptismi. unde ibidem ait d[omi]n[u]s
 .. accedit v[er]bu[m] illud scilicet de q[ui] loq[ui]t[ur] ad elementu[m] et q[ui] loq[ui]t[ur]
 d[omi]n[u]s respondet d[omi]n[u]s. Thomas 3[us] 2[us] 2[us] q[ui] 60 q[ui] 7 ad i[st]u[m] ..
 augustinus dicit supra Joannem v[er]bu[m] quatuor in laetitia n[on]
 quia dicitur id e[st] n[on] secundu[m] sonu[m] exterioru[m] vocis, sed quia
 creditur, id e[st] n[on] in sonu[m] verboru[m] q[ui] fide benedictur. unde ibide[m]
 addit ipse augustinus: nam et in ipso verbo aliud e[st] sonu[m] b[e]n[e]d[i]c[t]io[n]is
 signis aliud verbus sonans. q[ui] dicit.

Int. vulgare e[st] quod h[ic] p[ro]bat, dicitur q[uo]d baptismus e[st] signu[m]
 fidei, obligatis fidei e[st] e[st] q[ui] dicit.
 R[es]p[on]d[et] et d[omi]n[u]s vulgare quod nos, cum nemo dubitet baptismu[m]
 esse professio[n]em publicam et professio[n]em fidei n[on] fide: sed
 aliud e[st] esse signu[m] fidei n[on] professio[n]em, aliud e[st] nullu[m] signu[m]
 habere effectus aut fidei ob[ie]ctum fuerit in fidei baptismu[m] q[ui]

Conclusio 2da

Sacramta nova legis g[ra]ta conferunt ex opere operato

Est de fide

P[ro]p[ri]o ex conc. Trident. sess. 7 cap: 3... si quis dixerit per ipsa
 nova legis sacra ex opere operato n[on] conferunt g[ra]ta .. anathema
 e[st] q[ui] dicit.

P[ro]p[ri]o conferunt g[ra]ta ex opere operato e[st] g[ra]ta conferunt ex sola
 virtute et efficacia s[an]cti inordinata a sacra[m]enti i[n] minist[er]i
 dispositio[n]e, et si g[ra]ta conferunt sacra: minor e[st] inter h[ab]it[us]
 d[omi]n[u]s Augustinus l[ib]ro contra Iulianu[m] capitulo 11... n[on] e[st] o[mn]i[n]o m[er]itis
 a g[ra]ta minist[er]atur, nec e[st] e[st] g[ra]ta minist[er]atur confat baptismus,
 sed quia sacramta ab[se]n[te] virtute i[n]ter e[st] a g[ra]ta i[n] fidei
 e[st] major a[ut] e[st] ip[s]a definitio colat[ur] q[uo]d ex opere operato q[ui]
 Eadem h[ic] argu[n]ta d[omi]n[u]s ponit q[uo]d supra ubi probatu[m] e[st] verbu[m]
 sacramta de h[ic] e[st] ex opere operato conferatu[m] e[st].

Dicit vox quavisque barbara e[st] nec requirit in scripturis g[ra]ta
 R[es]p[on]d[et] et d[omi]n[u]s pro ut ait Augustinus... melius e[st] ut nos agerentur
 grammatice q[ui] ut n[on] inteli[ge]ant populi. N[on]o quia vox confat h[ab]it[us]
 d[omi]n[u]s alia h[ab]it[us] p[ro]p[ri]e si requirunt in scripturis, et
 h[ic] voces illa[m] e[st] i[n] usu et p[ro]p[ri]e conferat, imo p[ro]p[ri]e

Ecclesia catholica fidei. qd est. qd in solo no e poad vox opus operati, sed in se ipso, et hanc unam tantum. etiam falsa e mla opus independenter a dispositi, onis subiecti. aut recipiens, huiusmodi qd maiores st dispositio in subiecto eo magis paa conceditur, et qd minores eo mino, imo ubi nulla e dispositio, ibi nulla conceditur paa. qd est.

R: et est. quia dispositio in subiecto qd pura conditio sine qd, si conceditur, et hoc quoniam ut ita dicam, mensura conceditur paa, si d' causa efficiens paa, aut influens in collectio paa, res exemplo illustratur. Sol: qd e mbr, radii solis paa mltali, cubitum e subiecto seu recipiens, et veneficatio dispositio subiecti. unde gemadmodum sol radios sub suos videt independenter ab oi. veneficatio, et tñ nisi cert in cubitum veneficatio, i. inhaerent radii solis. ab eo et tñm paa in parte confert independenter ab oi dispositio subiecti, et tñ sine dispositio paa mltali n' p'fundit; gemadmodum etiam, qd maior est in cubitum veneficatio, eo maior tunc diffundit: ita et in subiecto qd maiores st dispositio, eo maiorem recipit paa mltalem. qd est.

Si aliter rationem hanc in sacramento ponit, hoc e quia tunc dispositio partem hanc operatur effectum

Conclusio 3ta
Sacramenta nova legis gratiam producant
Moraliter non autem physice.

Primo tñm si dicitur ut causa naturalis et qd, ai huiusmodi causa paa in eam p'prie producere n' p'ouit, sicut sol et ignis calorem in aere producere p'prie n' p'ouit, quia inter causa et effectum p'prie nulla relatio, nulla habitudo, nullum combit. altem p'prie. qd est.

Primo baptisma fidei h' certu reuiviscit et moratur, qd plures eiusmodi animis ab effectu suum consequi: ai in illa hypot' n' p'prie tñm moraliter operatur, h' qd ab causa p'prie operatur necesse e et p'prie existat; porro baptisma iam plures animi clasps reuiviscens et effectu suum producat, p'prie n' existit. qd est.

ali hoc argumentum in medio proponunt qd cuiuslibet iudicis relinquitur. qd se e causa ut p'prie effectum suum producat vel p'prie existere eo in tantis qd no; dicit, ai mla p'prie n' existunt eo in tantis qd effectum suum producant. etiam effectum n' producant nisi p'olata ultima claba forata, id in eo in: tantis p'prie et totaliter non existunt. bene enim primo claba et claba

De Effectibus Imperiorum veteris Legis.

imo novales expriment, sola veteris legis à minoris fuisse effectum
quam sola nova legis, ubi nota est à inferiorum nisi ad certam fidem.

2da contrariis uno ore tenent catholici omnes, solta in eo quod spectat sola nova legis,
in diversis, si abeant sententias circa sola veteris legis; dum Theolog. sum II.

1ma est eorum opinio, quod sententiam, quod exprimat sola etiam
nulla ois gratia contulisse, ita C. p. collationem equae per gratiam
... ex quibus legis nomine intelligitur fuisse, etiam si ex fide et charitate
fuerit.

2da est salutari ducendo, quod ex adverso exprimat sola etiam à tota
gratia contulisse ex fide et charitate, sed etiam ex opere operato; ubi
C. p. ad illud totum in maius institutum fuisse sed etiam gratia ex
partibus et ordinabile, etiam in iudicio ex opere operato

3ta est s. Bonaventurae, quod operatur gratia sola etiam gratia contulisse
ex opere operato, si quidem primario quia natura peccatorum causa gratia
nisi per gratiam ad idem effectum in ab. f. ventum, cuius erant gra
potestatis. hanc opinionem amplexus est Episcopus gra. d. p. p. 28

et magis commoda exprimat in conciliandis in variis, ubi
legis, quod dicitur s. p. p. sententia

4ta dicitur s. p. Thomae, quod apud veteres sola regis in maius regere dario
ex fide et charitate ministrantis in sapientia gratia contulisse, ubi nota
omne legatur alii fuit et Theologi.

5ta est à intelligenti variis illa Theologorum opiniones notanda à sola veteris
legis duplici, ubi respecta considerari debet. Una galenus erant leg. prima et
ad illam ordinabantur. 2da galenus erant conjuncta cum maius ab. ventum

cuius fidei blenny erat potestatis et ab hoc causa habita, quod non in
sola facta diffinitioe faciant difficultates ois, etiam sunt systemata
ambages, et maxime conflantur variis, ubi nota dicitur, et dicitur, p. h. h. h.
ni p. p. sententia.

Conclusio ima
Sola veteris legis quatenus propria legi, et ad ipsam
ordinabantur, producebant gratiam sanctificantem.

P. illud pro certo tenendum est quod docet scriptura, tradunt s. p. p. operantur
sanctifices, tradunt deinde ipsa 100. et sola veteris legis quatenus erant legi
propria etiam docet scriptura etiam.

Et immo quod sola veteris legis quatenus quia legi et ad ipsam ordinabantur
gratia à contulisse docet scriptura, Joanis 1. p. 1. sed in scriptura data est gratia et
veritas per se ipsam facta est. ex hoc factum huius duo à videtur sequenti.

Imo sola veteris legis non ut legis erant cum ab. ventum in fuisse coniectura:
quia abus à veterum legem à putabat, sed ad novam; legis à veteris
princeps et dux erat Moyses, et tunc vocatur mediator ante legem;

M. evidens est, quia hinc in nova lege soltem gratia de confutrisignis ex
exhibitione dei anuam habet gratiam.

P. hinc in: ex gene. c. 12. v. 17 v. 8. ubi dicit deus... dabo tibi et hominibus
tuam suam purgationis gratia de tunc Casuar in populo obtemperat.

Primo res est inconspicua quod ipse latet. C. de cognatione babylonica ubi
ait... quibus testamentum est et hoc in datione promissio erat in remissionem
peccatorum, seu remissionem. Sed temporalis est legem sua Casuar, per
quam nemo renovabatur a peccato: unde et inactione. Item secundum in
figura est occidit quod habet, in cuius sanguine est testamentum confirmatum
et talis sanguis habet testamentum, talis sanguis talis promissio.
unde et ipse latet promissio, quod est talis est et talis est et talis est
genus et talis est deo offeruntur. Item et talis est et talis est
et promissio illas fuisse et abusterunt et temporales. q. 1. d. 1.

Conclusio 2da

Inter veteris legis quatenus erant solennes fidei in
venturae professiones gratia conferrebant ex opere operantis

Primo pars est illud inter veteris legis non aliter erant fidei in
et non in veteris legis gratia conferre. ea est soltem gratia conferre
quod anxia est promissio temporis, remissio in soltem gratia conferre
et talis est gratia conferre, et talis est gratia conferre. et talis est gratia conferre
erant solennes fidei in veteris legis, professiones anxia erat promissio
in remissionem peccatorum. q. 1. d. 1.

M. evidens est quod in veteris legis non aliter erant fidei in
et non in veteris legis gratia conferre. ea est soltem gratia conferre
quod anxia est promissio temporis, remissio in soltem gratia conferre
et talis est gratia conferre, et talis est gratia conferre. et talis est gratia conferre
erant solennes fidei in veteris legis, professiones anxia erat promissio
in remissionem peccatorum. q. 1. d. 1.

per iudicium: patet virtus papirum et copulatur nobis per
fidem et lita, differenter. Et: nam continuatio qd est per fidem
fil per actum ad: continuatio a qd est per lita fil per usum
exteriorum rem: nihil est possibile qd est exteriorius tempore,
antegam. Et: novum idem qd accidit in actu ad, licet finis
qz est posterior tempore movet agentem idem qd est operans us
et de paratus ab ipso: Sed illud qd novum est in intentione et
movet idem usum exteriorum qz: unde causa efficiens si est
et posterior in et ordine durationis, sicut causa finalis.
Et qz manifestum est qd a patre et; qd est causa sumenda
usificationis, convenienter derivatur virtus usificativa ad
lita novae legis si a ad lita veteris legis: et in per fidem
papirum et usificantur antiqui qz: sicut et nos; lita
veteris legis etiam qd dicitur illius fidei et usificatis in quantum
significabant papirum et effectus eius. Et qz patet qd lita
veteris legis non habebant in se aliqua virtute qd operarentur
ad conferenda qd significante, sed sola erant signa fidei
per quam usificantur: anteqz: sicut et. Sed patet et lita
et causa si qd est prior effectu suo, nisi in continet, in:
lenteo, desiderio, in quantum in lita, exultatur, desideratur;
qz qd papirum et merito et est causa usificationis nostra, qz si
nisi per fidem potuit et prior usificationis nostra et causa illius:
si ego qd in lita, et; qd qd a usum qd est per fidem.
Dicit ideo lita nova legis qd conferunt ex opere ope-
rato, quia ipse antea est promissio qd in lita merito
et papirum et: si lita veteris legis non conferunt qd
nisi: quia ipse antea erat promissio qd in lita merito
et papirum et: qz pariter ex opere quod conferunt
qz et est.
Dicit et ideo lita nova legis et est: quia ipse antea est qd pro
nisi in lita papirum et merito et qd iam exhibent et ca-
pient. Et: qd non existunt et: et: si in lita veteris legis
qd non conferunt, nisi: quia ipse antea erat promissio qd
et in lita papirum et merito et qd non exhibent. Et: qz
qd iam existunt et: et: et conf.
qz in nova lege lita qd est ipsa lita merito et: sine qd

causa deponit, cum causa sua deca affectui suo, proscripte.
 aliter impulerit lege merito et iudicium in his non proscripte
 bonis, sed in bono obicivive, in mente et intentione dei, et
 in fide ac devotioe veteris, et ipse velum fide, qd ali
 merita ad id realiter existantia apprehendebat, facta erat
 proscripte pax, et dabatur gra, n a ipse in via velum, qd
 e ipsa applicatori et conuicti n poluerat merita qd n du re
 colider erant. unde fides appropinquanti erat quae causa pax et
 recipiens recedebat. ob lege, et in via erant solum media con
 ditionalia qd deus voluit interuenire. qd fide docetur
 gra. qd dicit.

Subi. qd in via baptisimi et eucharistiae instituta ante papiae
 alicui gra n conferunt ex opere operato; ai qd ipse epp. sequens.

q. dicitur. qd in via gra parte qd ipse ob alicuius ob condit
 tractat difficultate. dicendum qd etia ante papiae alicuius
 baptisimus habebat efficacia a alicuius papiae, in gombu ea pax
 quabatur. aliter in qd in via veteris legis nam illa erant
 solum in via. baptisimus a ab ipse alicuius virtute habebat
 significandi, per eum virtute ipsa etia papiae oblativa
 fuit. qd dicit. hoc d. docetur pax dicitur dicendum e de
 in via eucharistiae ante papiae alicuius instituta

R. dicit in via baptisimi et eucharistiae ab ipse alicuius instituta
 et per hoc habebatur falore oblativa ab ipse alicuius persona
 divina emanante, et quod in via ipse papiae falore habebat,
 cum papiae falore falore et virtus ab ipse persona alicuius falore
 in via procedat. qd dicit.

R. dicit ante alicuius papiae multa epp. se merito alicuius, eage
 faloris infiniti: cum in ois fuit huius adioes, videlicet, carita
 tes cordolentis, polientis, variorge oblativa, tolerancias
 mement. his a merito baptisimus et eucharistia erant in ipsa
 assista. qd dicit.

R. pro arguitur hoc una probare, videlicet baptisimus et eucha
 ristia, ante papiae alicuius gra n oblativa ex opere operato, sed
 solum ex opere operato. ai etiam in hoc nihil oblativa,
 aut fide catholica eucharistia, modo operatur eodem modo

agitur in militari.
 P. itaque ad ius; vult dicitur, pp. per circumscriptio in fuisse videtur ius.
 factum: et fuit bellum minus. Sed per hanc circumscriptio significata
 non per missio circumscriptio, ut ibi probat id e bellum minus. Sed
 ad id quod fuit e signum: nam et nulli in fuisse fide per dai
 tate operante erat ante respectu baptisma, an idcirco bapti
 mus in fuisse ad dicitur: et hoc erat pro hunc pro fecerunt, aliud
 pro vixit, circumscriptio pro vixit, quatenus illa erat pro debet in fide
 in dicitur. ad quod respondet. Thomas namque peti ex nimis generalitate
 quoniam ante hoc dicitur; et e ratio. Ceterum ratio quippe et a p.
 vult e ratione principalis intentio ad d. Augustinus. Et de quibus
 et coram p. hinc et quia dicitur respectu et hoc die si possunt
 oblati erat gous. sine in viti octavo die dai quodlibet circumscriptio
 gar al. p. p. et respicitur. constat fuisse figuram et probat.
 catum e. ante octavu diei negabat necessitas alio loco circa
 ceteris episcopi dicitur cognaculo in remissionem peccati originalis.
 ad quod resp. videtur. Et Thomas ino ex. Augustinus dicit. in dicitur
 incurrerant si ex contemptu circumscriptio peccati originalis. ad resp.
 colligitur ex. Augustinus quod. in dicitur et quod. 108. 100 dicit
 ipse. Thomas videtur in hoc nullo. in circumscriptio. morbi fuerint
 in deserto quia ut ipse in dicitur. 108. dicitur in dicitur. et
 in fuisse. Sed illi. dicitur. videtur auctor in deserto, si fuerint
 in dicitur circumscriptio. dicitur. et in dicitur in circumscriptio. morbi
 dicitur. si circumscriptio. in dicitur ob alia causa operante et ob
 necessitate. ea ratio e de his, et de his si moriebantur ante circum
 scriptio. in dicitur; quod etiam intelligitur e de pueris si moriebantur
 ante octavu diei temere lego. ita d. doctor minus generaliter
 vult e quod dicitur hinc et necessitas et lege in dicitur. Ceterum
 quod. respicitur. ad dicitur: in ex dicitur populi. quodlibet hinc
 lege opera quod vellet hinc fidei. prohibitive e p. ad remissionem
 et remissionem in originali v. actualis. Sed ex divina institutione labora
 remissionem originali ordinata vel circumscriptio, hinc baptisma per se
 ad remissionem peccati nunc e. neque inde magis dicitur. in circum
 scriptio fuisse ad id in in casu etiam necessitate absolute neces
 saria gar hinc nunc baptisma. ad se in in casu casu
 remissionem. quod de hinc et idem lege ordinaria hinc necessitate
 erat circumscriptio hinc nunc baptisma. Sed in casu hinc ordi
 narius, potest populus in sola fide in gous ad dicitur et p. in
 solo parulis similiter ratio originali. quod dicitur.

Caput 2^oum

De proprietatibus Sacramentorum

imo variis et imbecis generalibus. imo quod fuit in confusio
seculi aeterna, quia propter eulphra inibitum, quod ad finem
mundi est resumptura. 2do quod per alia alios digniora et
excellenteriora in alia illud fidenter. si quis dixerit quod tanta et
inter se paria, et nulla habeat aliud, et alio dignius anathema
sit. unde legem generationis excellentiora et tanta vivorum quod
maturum, inter se colera tanta pascit eulphra quod et gae
modo sed et gae fontem vivum et auctoritatem continet. 3bis
tanta maturum ea dicunt quod dant gae imo, vivorum vero quod
dant gae idem sine augmento gae.

2do vultur in his obses de gae iam leviter dicitur et gae
nuda facit difficultate hi agerunt tanta de necessitate

imbecis

Necessaria a se alia et per se pluri modo. si necessitate medii
si necessitate per se si necessitate convenientia.

illud est necessarium necessitate medii in se quod est in eulphra
omni in re si in solo obsequio si per se finis seu salutis.

haec necessitas medii cadit in imo gae si a in idem sine aug
mento gae quod ad salutem si est absolute necessarium. et si per se
tanta vero maturum et sola necessaria necessitate medii, quia

ea sola dant imo gae simpliciter vnde baptizamus et per
necessaria et sola tanta necessaria necessitate medii in re

si in solo, quia per se est eulphra perfecta in re baptizati
possunt: hoc necessarium est necessitate medii proprio ori-

ginali et alio ante baptismum commisit et idem pro peccatis
post baptismum commisit.

2do illud necessarium est necessitate per se pluri modo quod eulphra
omni obsequio si per salutem. si quidem ob commisit imbecis sed ob

violabilem necessitatem; per se hoc cadit in eulphra in tanta
vivorum quod de se inibitum et idem gae idem quod ad salutem

absolute necessarium si est, cadit etiam in imo gae quia quod
est necessarium necessitate medii est etiam necessarium necessitate

per se. Sed si alia vero
Dupliciter a per se alio divinum alio eulphra, hoc ab
eulphra emanat auctoritate, illud est divina. unquam v. g. omni
charitas in fonte male est per se divinum a eadem tempore pas
sioni est per se eulphra.

et ceremonie et ritibus suis faciant significantes fidelibus
notas, eaque altissimas et ad dei amorem et cultum ampli-
ficandam conducentes. unde consulto exequitur de his con-
ditionibus hinc inde, can. 13. ... si quis dixerit propter etiam
probatos ecclesie catholicos ritus in solemnibus habentibus
admissionem adhiberi consuetos aut condempni, aut sine
iuramento a ministerio pro arbitrio omnium aut in novis aliis
per quos ecclesiam possit mutari, per anathema sit.
Hinc de his in genere dicta sunt in q. 6. exponendis et
quod notandum est, contra et contra aut catholicos fidei
condempnari existeri de quibusdam iam eo ipso nomine
in dicto et revocato habentibus.

elits
angli
his con
mily
bom
al tom
m alig
a bl
dis 4
Pli
omē

63

